

ရခိုင်ပြည်နယ်၏ အကျပ်အတည်း

Crisis in Rakhine State

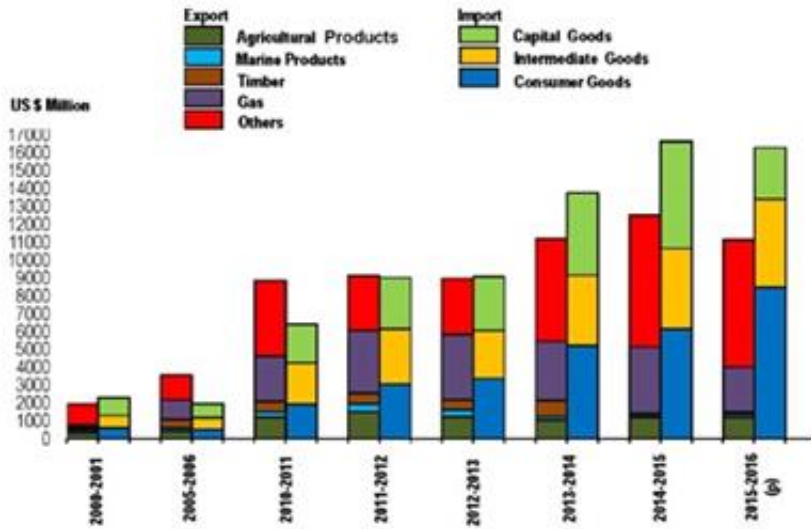
By

Inya Economics

ရခိုင်ပြည်နယ်၏ လူမှုစီးပွားရေးနှင့် နောက်ခံအချက်အလက်များ

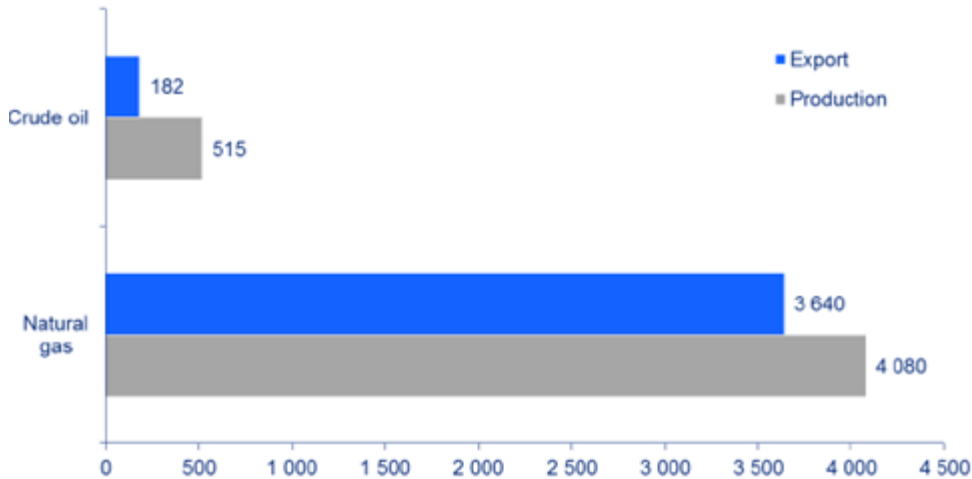
Advisory Commision on Rakhine State ၏ “Towards a Peaceful, Fair and Prosperous Future for the People of Rakhine” အစီရင်ခံစာတွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၏ ဆင်းရဲမွဲတေမှုမှာ ၇၈ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ မစ္စတာကိုဖီအာနန် (Kofi A Annan) ဦးဆောင်သော ကော်မရှင်မှ အစီရင်ခံစာ ထုတ်ပြန်သည့်နေ့ (ဩဂုတ်လ ၂၄ရက်) တွင်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ အစီရင်ခံစာထုတ်ပြန်ပြီး နောက်နေ့ (ဩဂုတ်လ ၂၅ရက်) တွင်ရခိုင်ပြည်နယ်၌ အကြမ်းဖက်အဖွဲ့က အချိန်ကိုက် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

Fig -1 Value of Foreign Trade

Source: Customs Department

Fig -2 Production and export of Crude Oil and Natural Gas (US\$ million)

Source: MEITI, March 2014

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဝင်ငွေတစ်နည်းအားဖြင့် ပို.ကုန်ရငွေတွင် ဓာတ်ငွေ.တင်ပို့မှုမှ ရငွေမှာ အရေးပါသည်။ ထိုဓာတ်ငွေများရှိရာ နေရာမှာ ရခိုင်ပြည်နယ်ဖြစ်သည်။ ယခုဆိုလျှင် တရုတ်နိုင်ငံနှင့်

မြန်မာနိုင်ငံပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မည့် ကျောက်ဖြူရေနက်ဆိပ်ကမ်း အထူးစီးပွားရေးဇုန် (SEZ) တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ၃၀ရာခိုင်နှုန်းရရှိမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် မြန်မာနှင့် တွဲဖက်လုပ်မည် နိုင်ငံမှာ အလုပ်သမားကအစ ၎င်းတို့ဆီမှ အကုန်ခေါ်လာတတ်သော တရုတ်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ကျောက်ဖြူအထူးစီးပွားရေးဇုန် ပေါ်ပေါက်လာခြင်းကြောင့် မိမိတို့ ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ ပြည်သူများ အလုပ်ရလိမ့်မည်ဟု လွယ်လွယ်တွေး၍ မရပေ။ ကျွမ်းကျင်သောလုပ်သားများ (Skilled Labor) မရှိဟုဆိုကာ မိမိတို့နိုင်ငံမှာ ခဏခဏ ခံရလေသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့လုပ်သားအင်အားများ မဆုံးရှုံးရလေအောင် လိုအပ်သော ဥပဒေများ ပြဌာန်းရမည်ဖြစ်သလို မိမိတို့လုပ်သားများကို အမှန်တကယ် ကျွမ်းကျင်သော လုပ်သားများ(Skilled Labor) ဖြစ်လာစေရန် ပြင်ဆင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်သည် သဘာဝမှ ပေးအပ်ထားသော အရင်းအမြစ်များစွာ ရှိသည်။ ထိုအရင်းအမြစ်များကို ကောင်းစွာ အသုံးပြုနိုင်မှသာ ရေရှည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော ရခိုင်ပြည်နယ်ကို တည်ဆောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

Table -1

အသက် (၁၀)နှစ်နှင့်အထက် လူဦးရေကို လုပ်သားအမျိုးအစားအလိုက် ကျား/မ ခွဲခြားဖော်ပြသောဇယား													
ကျား/မ	လုပ်သားအမျိုးအစား												
	စုစုပေါင်း	အစိုးရဝန်ထမ်း	အလုပ်သမား (ပုဂ္ဂလိက/အဖွဲ့အစည်း)	လုပ်ငန်းရှင်	ကိုယ်တိုင်လုပ်	မိသားစုလုပ်ငန်းတွင် လုပ်ကိုင်သူ	အလုပ်ရှာဆဲ	အလုပ်မရှာခဲ့ပါ	အချိန်ပြည့် ကျောင်းတက်သောကျောင်းသား	အိမ်မှုကိစ္စလုပ်	အငြိမ်းစား သက်ကြီးရွယ်အို	ဈားနာသူ၊ မသန်စွမ်းသူ	အခြား
ရခိုင်ပြည်နယ်	1,690,992	59,276	167,683	46,458	332,503	127,249	89,698	16,951	257,454	391,025	99,459	11,319	91,917
ကျား	782,862	38,676	124,873	37,201	237,334	45,764	50,762	8,797	131,598	11,217	37,171	5,370	54,099
မ	908,130	20,600	42,810	9,257	95,169	81,485	38,936	8,154	125,856	379,808	62,288	5,949	37,818
မောင်တော ၁ခရိုင်	74,899	8,672	4,103	1,812	14,346	8,005	3,115	654	11,207	15,946	2,388	340	4,311
ကျား	37,916	6,957	3,269	1,392	10,804	3,011	1,829	342	6,100	582	900	150	2,580
မ	36,983	1,715	834	420	3,542	4,994	1,286	312	5,107	15,364	1,488	190	1,731

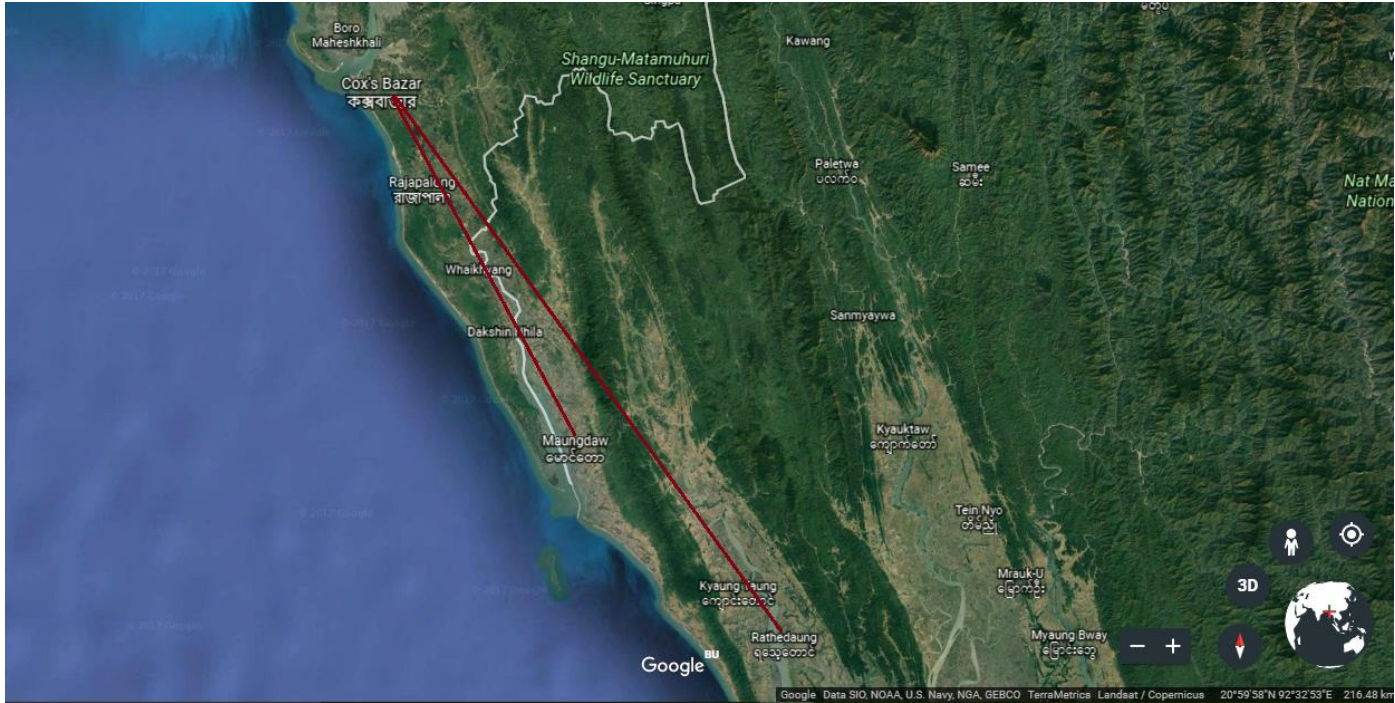
Source: www.dop.gov.mm

၂၀၁၄ သန်းခေါင်စာရင်းအရ ကောက်ယူရရှိသော စာရင်းများအရ ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ အလုပ်ရှာဆဲနှင့် အလုပ်မရှာခဲ့ပါ လူဦးရေ အရေအတွက်သည် သိန်းကျော်ရှိသည်။ စုစုပေါင်းလူဦးရေတွင် အလုပ်လုပ်သော ဦးရေမှာ (အိမ်မှုကိစ္စလုပ် မပါ) ၈၆၅,၉၀၆ ယောက်ရှိသည်။ ဤဇယားအရ လူဦးရေ၏ တစ်ဝက်လောက်သာ အလုပ်လုပ်နိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်၏ စုစုပေါင်း အမျိုးသမီးဦးရေမှာ ငြိမ်းကျော်ဖြစ်ပြီး အိမ်မှုကိစ္စလုပ်သူ ဦးရေမှာ ၃သိန်းကျော်ဖြစ်သည့်အတွက် အဆိုပါဇယားအရ အမျိုးသမီး ၆သိန်းကျော်မှာ အလုပ်လုပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်၏ စုစုပေါင်း အမျိုးသမီး အရေအတွက်မှာ အမျိုးသားအရေအတွက်ထက် ၂သိန်းကျော်များသည်။ ဤသည်မှာ အချိုးအစားသိပ်မကွာလှသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ဤနေရာတွင် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ မောင်တော၊ စစ်တွေနှင့် မြောက်ဦးခရိုင်၃ခရိုင်တွင် တစ်ဝက်တဒေသမှ လူအချို့(သန်ခေါင်စာရင်း အရ တစ်သန်းကိုးသောင်းဦးရေ)သည် နိုင်ငံတော်မှ အသိအမှတ်မပြုသည့် လူမျိုးအမည်ကို ဖြေဆိုခွင့်မရသဖြင့် စာရင်းအကောက်မခံသည့်အတွင် ၎င်းတို့အား စားရင်းမကောက်ယူနိုင်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။

အကယ်၍ ဦးသိန်းစိန်အစိုးရအနေဖြင့် ၎င်းတို့ဆီမှ အချက်အလက်များရရှိရေးအတွက် သန်းခေါင်စာရင်းကောက်ယူရာတွင် ဖြေရှင်းနည်းတစ်ခုခုဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါက ယနေ့လို ရခိုင်ပြည်နယ် ပြဿနာအရေးတွင် အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံဘက်ရှိ မောင်တောနှင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံဘက်ရှိ Cox's Bazar ကွားဝေးပုံပြမြေပုံ

Source: Google Earth

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံရှိ ကယ်ဆယ်ရေးစခန်းများရှိသော Cox's Bazar မြို့နှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ မောင်တောမြို့ အကွားအဝေးကို အတိအကျမသိရသော်လည်း ထွက်ပြေးသူများအတွက် ထွက်ပြေးရန် ဖြစ်နိုင်သော အကွာအဝေးရှိသည်ကို အထက်ပါ ပုံတွင်တွေ့ရသည်။

Table -2

၂၀၁၇ ဩဂုတ်လ ၂၅ ရက်နေ့မှစ၍ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် မောင်တောဒေသ အကြမ်းဖက် တိုက်ခိုက်ခံရမှုကြောင့် အပြစ်မဲ့ပြည်သူများ သေဆုံး၊ ပျောက်ဆုံး၊ ဒဏ်ရာရနှင့် ဖမ်းဆီးထားသူများ အခြေအနေ

စဉ်	အကြောင်းအရာ		တိုင်းရင်းသား	ဟိန္ဒူ	ဘင်္ဂါလီ	ပေါင်း	မှတ်ချက်
၁	ကျေးရွာပေါင်း		၄	၂	၄	၁၀	
၂	က	ကျား	၁၆	၇	၇	၃၀	တိုင်းရင်းသားဝန်ထမ်း ၂ ဦးပါ
	ခ	မ	၈	၃	၇	၁၈	
	ဂ	ကလေး	၀	၃	၀	၃	
၃	အပြစ်မဲ့ပြည်သူ ပျောက်ဆုံးသူဦးရေ		၆	၀	၁	၇	
	က	ကျား	၆	၀	၀	၆	
	ခ	မ	၀	၀	၁	၁	
	ဂ	ကလေး	၀	၀	၀	၀	
၄	အပြစ်မဲ့ပြည်သူ ဒဏ်ရာလူဦးရေ		၆	၀	၁	၇	တိုင်းရင်းသားဝန်ထမ်း ၃ ဦးပါ
	က	ကျား	၃	၀	၀	၃	
	ခ	မ	၃	၁	၀	၄	
	ဂ	ကလေး	၀	၀	၀	၀	
၅	ဖမ်းဆီးထားသူဦးရေ		၀	၀	၃၈	၃၈	
	က	ကျား	၀	၀	၃၈	၃၈	
	ခ	မ	၀	၀	၀	၀	
	ဂ	ကလေး	၀	၀	၀	၀	

Source: ရခိုင်ပြည်နယ် အစိုးရ (၄. ၉. ၂၀၁၇)

Table - 3

မောင်တောဒေသအကြမ်းဖက်ဖြစ်စဉ်ကြောင့် တိုင်းရင်းသားများ နေရပ်စွန့်ခွာသူများ စာရင်းချုပ်
(မြို့ပေါ် + စုရပ်ကျေးရွာ)

၄.၉.၂၀၁၇ ရက်နေ့အထိ

စဉ်	မြို့နယ်	အထစ	လူဦးရေ			မှတ်ချက်
			ကျား	မ	ပေါင်း	
၁	ဘူးသီးတောင်	၁၉၅၇	၃၃၆၃	၄၄၄၃	၇၈၀၆	
၂	မောင်တော	၂၈၂၄	၆၄၀၄	၇၈၅၀	၁၄၂၅၃	
၃	ရသေ့တောင်	၂၂၆	၂၇၈	၅၈၆	၈၆၄	
၄	ပုဏ္ဏားကျွန်း	၂၆	၄၂	၅၈	၁၀၀	မောင်တော ဒေသမှ ပြောင်းရွှေ့ လာခြင်းဖြစ် သည်
၅	စစ်တွေ	၉၂၆	၁၂၈၂	၁၇၁၆	၂၉၉၈	
၆	ကျောက်တော်	၁၄၇	၂၀၈	၃၅၀	၅၅၈	
၇	မင်းပြား	၃၇	၄၆	၇၂	၁၁၈	
၈	မြောက်ဦး	၁၅	၁၉	၃၁	၅၀	
	ပြည်နယ်ချုပ်	၆၁၅၈	၁၁၆၄၁	၁၅၁၀၆	၂၆၇၄၇	

Source: ရခိုင်ပြည်နယ်အစိုးရ (၄.၉.၂၀၁၇)

Table - 4

ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်း (၂၅-၈-၂၀၁၇) ရက်နေ့ မှစ၍ ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် အကြမ်းဖက်ဖြစ်စဉ်ကြောင့် နေရပ်စွန့်ခွာ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသူများမှ မိမိနေရပ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိမှုစာရင်း						
စဉ်	မြို့နယ်	ရပ်ကွက်/ကျေးရွာ	လူဦးရေ			ပြန်လည်ရောက်ရှိသည့် ရက်စွဲ (စက်တင်ဘာလ၊ ၂၀၁၇)
			ကျား	မ	စုစုပေါင်း	
၁	မောင်တော	အင်းဒင်	၁၆၃	၃၃၇	၅၀၀	၁၁
၂	။	ကျောက်ပန္နဲ	၁၂၅	၂၃၆	၃၆၁	၈
၃	။	မောရဝတီ	၈၀	၄၀	၁၂၀	၇
၄	။	တပ်ချောင်း	၂၄၀	၂၇၀	၅၁၀	၁၁
၅	။	အောင်လေ	၆၆	၁၄၇	၂၁၃	၇
၆	။	သရက်အုပ်	၄၀	၈	၄၈	၉
၇	။	မြဝတီ	၉၅	၉၂	၁၈၇	၉
၈	။	ငါးခုရ	၅၀	၃၉	၈၉	၁၀
၉	။	အောင်ဇေယျ	၂၃	၃၉	၆၂	၇
၁၀	။	ရေနောက်ငါးသား	၁၂၇	၁၄၈	၂၇၅	၁၁
၁၁	။	မင်းကြီး	၁၂၁	၁၈၀	၃၀၀	၁၁
၁၂	။	ထရိန်း (မြို့)	၁၄၇	၁၂၉	၂၇၆	၉
၁၃	။	ထရိန်း (ရခိုင်)	၈၉	၈၃	၁၇၂	၉
၁၄	။	လောင်းဒို (မြို့)	၆၅	၁၁၀	၁၇၅	၁၀
၁၅	။	အောင်သာယာ	၃၉	၉၀	၁၂၉	၇
၁၆	ရသေ့တောင်	ခေတ်ပြင်	၄၆	၈၄	၁၃၀	၆
၁၇	။	ညောင်ပင်လှ	၃	၆	၉	၁၀
၁၈	။	သိမ်ထောင်	၁	၁	၂	၁၂
၁၉	။	မော်ထက်	၃	၁၁	၁၄	၁၂
၂၀	ဘူးသီးတောင်	ကန့်ကော်မြိုင်	၂၃	၄၃	၆၆	၁၂
၂၁	။	ထိပ်တောင်ပြင်	၆	၃	၉	၁၂
၂၂	။	တောင်ဘတ	၁၇၂	၁၈၀	၃၅၂	၁၀
၂၃	။	သရဖီ	၁၀၅	၁၁၇	၂၂၂	၁၀
၂၄	။	ပီရွက်	၂	၃	၅	၁၀
၂၅	။	ပန်းဘဲချောင်း	၂	၀	၂	၁၀
		စုစုပေါင်း	၁၈၃၂	၂၃၉၆	၄၂၂၈	

ရခိုင်ပြည်နယ်၏ ပဋိပက္ခအပေါ် နိုင်ငံရေးနှင့် ဘောဂဗေဒရှုထောင့်မှ သုံးသပ်ခြင်း

၂၀၁၇ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၅ရက်နှင့် အောက်တိုဘာ ၉ရက်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်ကို Arakan Rohingya Salvation Army (ARSA) မှ အကြမ်းဖက် ဝင်ရောက်စီးနင်းခဲ့သည်။ ထို အကြမ်းဖက် ဝင်ရောက် စီးနင်းမှုကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာ၊ ပိုင်နက်နယ်မြေတို့မှာ ကျူးကျော်ထိပါး ခံရပြီး စီးပွားရေးအရ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို နှောင့်နှေးစေခဲ့သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်၏ လက်ရှိ အခြေအနေ

၂၀၁၇ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၂၅ရက်နေ့တွင် ARSA က ရဲကင်းစခန်း(၃၀) ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီးနောက် တပ်မတော်နှင့် ထိတွေ့မှု အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရှိခဲ့သည်။ ထို ထိတွေ့မှုများကြောင့် ဘင်္ဂါလီတို့သည် အနောက် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရသည်။

ARSA သည် ယခင်က Harakah al-Yaqin အမည်နှင့် အကြမ်းဖက်မှုများကို လုပ်ဆောင်ခဲ့သော အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ARSA ကို ဆော်ဒီအာရေဘီးယားနှင့် အခြားသော မွတ်စလင်နိုင်ငံများက ထောက်ပံ့ပေးထားပြီး ရခိုင်ပြည်နယ် မြောက်ဖက်ပိုင်းတွင် အခြေချ လှုပ်ရှားလျက် ရှိသည်။ ၎င်းအကြမ်းဖက်အဖွဲ့သည် ၂၀၁၂ခုနှစ် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် အစ္စလာမ်ဘာသာကြား အဓိကရုဏ်းဖြစ်ပြီးနောက် ဖွဲ့စည်းလိုက်သော အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။ ဩဂုတ်လ ၂၅ရက် ထိတွေ့မှုနှင့် အောက်တိုဘာ ၉ရက်ထိတွေ့မှုတို့ကြောင့် တပ်မတော်သည် ၎င်းအကြမ်းဖက် အဖွဲ့အပေါ် နယ်မြေရှင်းလင်းမှုလုပ်ခဲ့သည်။

ဩဂုတ်လ ၂၅ရက်နေ့တွင် ARSAတို့ ရဲကင်းစခန်း (၃၀)ဝန်းကျင်ခန့်ကို ဝင်ရောက်စီးနင်းခဲ့ပြီး ရဲအရာရှိ(၁၂)ယောက် ကျဆုံးခဲ့သည်။ လူအယောက်ပေါင်း (၅၁၉၀၀)ယောက် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ခဲ့ရသည်။ ၎င်းအဖွဲ့သည် မြန်မာအစိုးရကို ငြိမ်းချမ်းရေးစကားပိုင်းအတွက် တောင်းဆိုထားပြီး မြန်မာ အတွင်းရှိ ဘင်္ဂါလီများကို အပြည့်အဝနိုင်ငံသားပေးရမည်ဟု တောင်းဆိုထားသည်။ တိုက်ခိုက်မှုအတွင်း သေဆုံးသူ စုစုပေါင်း (၄၀၀)ကျော် ရှိသည်ဟု သိရသည်။ လက်တွေ့တွင် ထိုအရေးအတွက်ထက် ပိုနိုင်သည်။ ဤကဲ့သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ရင်း နတ်မြစ်တွင် ရေနစ်သေဆုံးသူ ပေါင်း (၈၈)ယောက်ရှိပြီဟု သိရသည်။

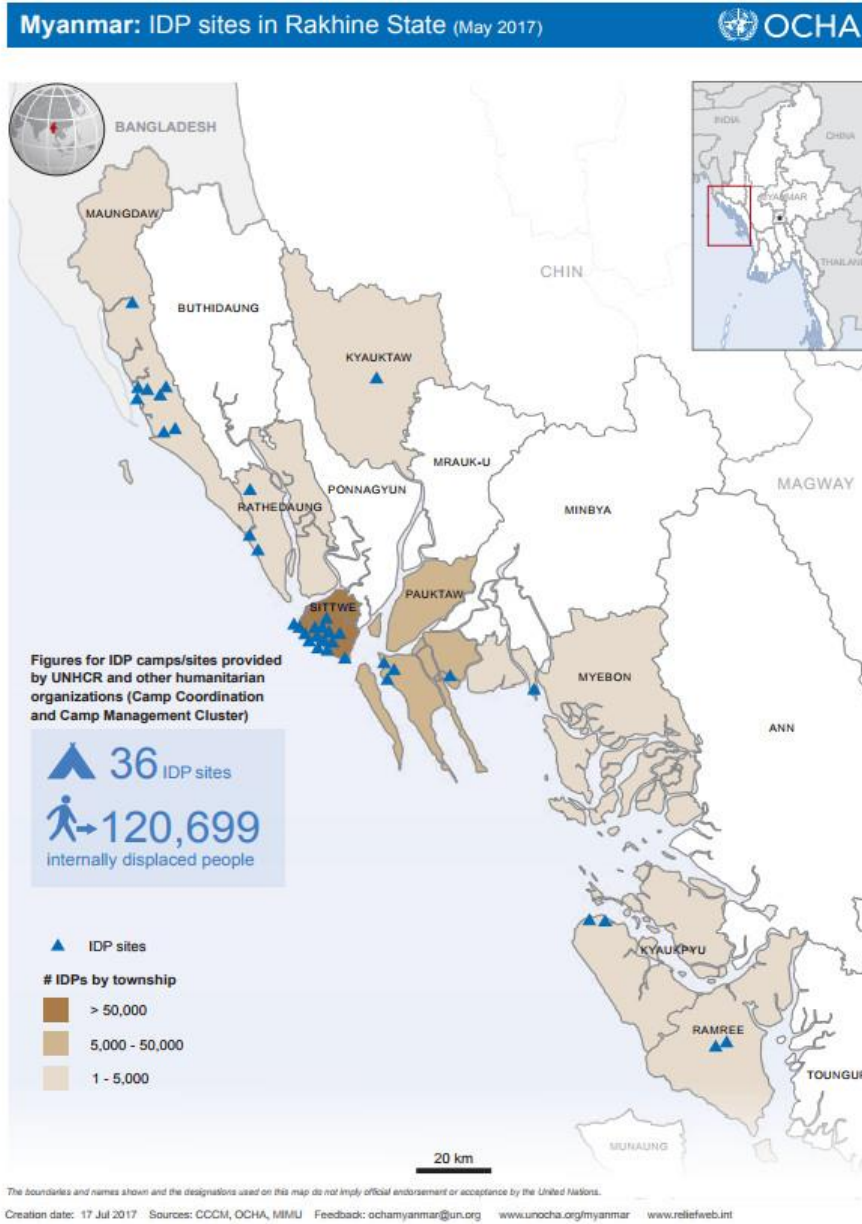
နှစ်ဖက်ထိတွေ့ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် လူပေါင်း (၇၀၀,၀၀၀)ခန့် နေရပ်ကို စွန့်ခွာခဲ့ကြရပြီး လူပေါင်း (၄၀၀,၀၀၀)သည် မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ ပြည်နယ်များဘက်သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့သည်။ လူပေါင်း (၁၂၀,၀၀၀)သည် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ ဒုက္ခသည်စခန်းများတွင် နေထိုင်လျက် ရှိသည်။

ရခိုင်ဒေသတွင် ပြောင်းရွှေ့ ခိုလှုံသော သူတို့ ကြုံတွေ့ခံစားနေရသည့် အခက်အခဲတစ်ခုမှာ သန့်ရှင်းသော အစားအသောက် မရနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မောင်တောဒေသတွင် အဆိုးဝါးဆုံး အခြေအနေကို တွေ့နိုင်သည်။ အိမ်ခြေ သုံးပုံနှစ်ပုံလောက်သည် အာဟာရမျှတသော အစားအသောက်များကို မရရှိနိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ခန့်မှန်းခြေ အိမ်ခြေပေါင်း (၃၈၀၀၀)ခန့်ရှိပြီး လူပေါင်း (၂၂၅၈၀၀)တို့သည် အခြေခံလိုအပ်ချက်များ အပါအဝင် အာဟာရမျှတသော အစားအသောက်ကို အဆောတလျှင် လိုအပ်လျက် ရှိသည်။

အောက်တိုဘာ ၉ရက် တိုက်ခိုက်မှုအပြီး ထိခိုက်မှုဖြစ်ပွားသည့် ဒေသများတွင် စီးပွားရေးအရ ငါးဖမ်းခြင်း အစရှိသော ရေလုပ်ငန်းများကို ပင်လယ်တွင် (၁၀) ရက် ဆက်တိုက် ငါးဖမ်းထွက်ခြင်းအစား (၃)ရက်ဆက်တိုက်သာ ထွက်ခွာရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် လုံလောက်သော အစားအသောက် ရရှိနိုင်ရေးအတွက် အခက်အခဲတစ်ခု ဖြစ်ရသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် လူပေါင်း (၃၇၆၆၀၀)ခန့် ကျန်းမာရေး ထောက်ပံ့မှုများ လိုအပ် လျက်ရှိသည်။ နှစ်ဖက် ထိတွေ့မှုကြောင့် ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုအတွက် သွားလာရေးတွင် လုံခြုံရေးအရ ခွင့်မပြုသည့်အခါ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုပေးရန် ခက်ခဲလာသည်။ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုအနေဖြင့် ယခင်က တစ်လလျှင် လူပေါင်း (၂၀၅၅၀၀)ကို ဆေးရုံဆေးခန်းများတွင် ဝန်ဆောင်မှု ပေးနေရာမှ အောက်တိုဘာ (၉)ရက် တိုက်ခိုက်မှုအပြီးတွင် တစ်လလျှင် လူပေါင်း (၁၂၈၀၀)ကိုသာ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှု ပေးနိုင်တော့သည်။ အကြမ်းဖက်မှုကြောင့် စစ်ရှောင် ဒုက္ခသည်စခန်းများတွင် လူအများနှင့် ရောနှောနေထိုင်ရသဖြင့် အဆုတ်ရောင်ရောဂါနှင့် တီဘီအစရှိသော ကူးစက်ရောဂါများကို စစ်ရှောင်သူများ ခံစားနေရကြောင်း သိရသည်။

ရခိုင်ဒေသတွင် ကလေးပေါင်း (၁၀၀၀၀၀)ခန့်သည် ဒုက္ခသည်စခန်းများတွင် နေထိုင်ကြရပြီး အခြေခံပညာကိုပင် သင်ကြားရန် အခက်အခဲရှိသည်။ ရခိုင်ဒေသရှိ ကလေးပေါင်း (၃၀၀၀၀)ခန့်သည် ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ် သင်ထောက်ကူ ပစ္စည်းများ စာရေးကိရိယာများနှင့် သင်ကြားပေးမည့် ဆရာ၊ဆရာမများ အလုံအလောက်မရှိပဲ စာသင်ကြားနေရ သည်။ အောက်တိုဘာ ၉ရက် တိုက်ခိုက်မှုအပြီးတွင် မောင်တော၊ ရသေ့တောင်နှင့် ဘူးသီးတောင်မြို့နယ်များတွင် စာသင်ကျောင်း (၄၀၀)ကျော် ပိတ်လိုက်ရသည်။

Figure - 3

ရခိုင်ဒေသအခြေအနေပေါ် သုံးသပ်ချက်

နိုင်ငံတော် (State) ဟုဆိုရာဝယ် အချုပ်အခြာအာဏာ၊ အစိုးရ၊ နယ်မြေပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ပြည်သူ အစရှိသော လက္ခဏာ လေးရပ်နှင့် ပြည့်စုံသော တိုင်းပြည်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုနိုင်ငံတော်ကိုလည်း ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂ အနေဖြင့် အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်နိုင်ငံဟု သတ်မှတ်သည်။ အချုပ်အခြာပိုင် နိုင်ငံသည်

ကုလသမဂ္ဂ အစည်းအဝေးတွင် နေရာပေးကာ အလေးထားဆက်ဆံရသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ထိုနိုင်ငံသို့ တရားမဝင် ဝင်ရောက်နေထိုင်လျှင် လဝကဥပဒေဖြင့် ငြိစွန်းပြီး တစ်နည်းအားဖြင့် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခြင်း (Invasion) ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ထို့အပြင် လူကိုသေစေနိုင်သည့် လက်နက် ခဲယမ်းဖြင့် ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ပါလျှင် အကြမ်းဖက် ကျူးကျော်ခြင်းဟု ဆိုနိုင်သည့်အပြင် နိုင်ငံတော်၏ နယ်မြေကို ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ခြင်း၊ နိုင်ငံတော်၏ အချုပ်အခြာအာဏာကို ထိပါးခြင်းဟု နိုင်ငံရေးသိပ္ပံဘာသာရပ်တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။

De jure နိုင်ငံဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ကို ARSA အကြမ်းဖက်အဖွဲ့ ဝင်ရောက်စီးနင်း တိုက်ခိုက်မှုသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏နယ်မြေကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သည့်အပြင် အချုပ်အခြာအာဏာကို ထိပါးသည်ဟု ဆိုလျှင် မှားမည်မထင်ပါ။ ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်၍ ဖော်ပြလိုသည်မှာ ARSA အကြမ်းဖက်အဖွဲ့ကိုသာ အကြမ်းဖက်ကျူးကျော်သူဟု ဖော်ပြလိုခြင်း ဖြစ်ပြီး ဒုက္ခသည်စခန်းများတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော ငြိမ်းချမ်းစွာ ယှဉ်တွဲနေထိုင်သော ဘင်္ဂါလီများကို မည်သည့်အဓိပ္ပာယ်နှင့်မျှ ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပါ။

ARSAဟူသည် ဆော်ဒီအာရေးဗျနှင့် အခြားသော မွတ်စလင်နိုင်ငံများက ထောက်ပံ့ပေးထားသော အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ဤအချက်အလက်အပေါ် ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အလွန်တရာ စိုးရိမ်ဖွယ်ရာဖြစ်သော နောက်ဆက်တွဲ ပြဿနာတစ်ရပ်ရှိသည်။ ထိုပြဿနာမှာ အခြားမဟုတ်။ စစ်ပွဲတိုင်းတွင် စစ်ရေးအမြတ်ထုတ်သူ တတိယအုပ်စု ပါစမြဲ ဖြစ်သည်။ စစ်ရေးအမြတ်ထုတ်ခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် သွယ်ဝိုက်သော အန္တရာယ်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ARSAတို့သည် နယ်မြေပိုင်ဆိုင်ထားသူများမဟုတ်ပါ။ စစ်အသုံးစရိတ်အတွက် သုံးစွဲနိုင်သော စီးပွားရေးအင်အားရှိသူများလည်းမဟုတ်ပါ။ ထိုမပြည့်စုံမှုကြားထဲကပင် ရရာလက်နက်၊ လက်လုပ်ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများနှင့် ရခိုင်ဒေသရှိ ရဲကင်းစခန်းများကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ARSAတို့၏ လက်နက်ကိုင်တိုက်ခိုက်ရေးသည် ထိုမပြည့်စုံမှုများကြောင့် ရေတိုကာလတွင် တပ်ပျက်သွားမည်လား။ သို့မဟုတ် ရေရှည်တိုက်ခိုက်နိုင်ရန် ကြိုးစားခဲ့ပါလျှင် ပထမဆုံး ခြေကုပ်ရယူ၍ တိုက်ခိုက်ရေးအဖွဲ့ ထူထောင်ရန် အခြေစိုက်စခန်း လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။ ထို့အတွက် သူတို့ ဆက်လက် တိုက်ခိုက်ကြဦးမည်။ လက်နက်ခဲယမ်း အစရှိသည်တို့အတွက် စစ်သုံးစရိတ် လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့မှာ လက်နက်ခဲယမ်းစုဆောင်းမှုသာမက တိုက်ခိုက်ရန် တပ်သားနှင့် ချဲ့ထွင်ထားသော တပ်သားအင်အားစုအတွက် စားသောက်ရေးနှင့် ကျန်းမာရေးအစရှိသော အသုံးစရိတ်များအတွက် သူတို့ ဧကန်မလွဲ ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ကြရလိမ့်မည်။ စစ်ရေးအမြတ်ထုတ်သူ တတိယအုပ်စုမှ ဤပဋိပက္ခအပေါ် စစ်ရေးအမြတ်ထုတ်လေလေ၊ မြန်မာနိုင်ငံသို့ အကြမ်းဖက် ကျူးကျော်လေလေဟူသော နည်းလမ်းမှာ ဖြစ်နိုင်ခြင်း၊ မဖြစ်နိုင်ခြင်းအပေါ် စာဖတ်သူများနှင့် တတ်သိပညာရှင်တို့ ကိုယ်တိုင် အဖြေထုတ်စေလိုပါသည်။

ARSAတို့ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက် စီးနင်းမှုလုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရကို အချက်နှစ်ချက် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ပထမအချက်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေးစကားပိုင်းပြုလုပ်ရန်နှင့် ဒုတိယအချက်မှာ ဘင်္ဂါလီများအား အပြည့်အဝ နိုင်ငံသားလက်မှတ် ထုတ်ပေးရန်ဖြစ်သည်။

- အချုပ်အခြာအာဏာ၊ အစိုးရ၊ နယ်မြေပိုင်ဆိုင်မှုမရှိသော အကြမ်းဖက်ကျူးကျော်သူ ARSAအဖွဲ့မှ De jure နိုင်ငံ (ဝါ) မြန်မာနိုင်ငံအား အဆိုပါတောင်းဆိုမှုများ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း ရှိမရှိ
- ထိုတောင်းဆိုမှုအပေါ် အခြေခံ၍ ကမ္ဘာ့အင်အားကြီးနိုင်ငံများ၊ နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် နိုင်ငံတကာ မီဒီယာများမှ ဘက်မလိုက်ဘဲ သမာသမတ်ကျကျ ရပ်တည်ပေးနိုင်မှု ရှိမရှိ။
- အစိုးရနှင့် တပ်မတော်တို့သည် ARSAအဖွဲ့နှင့် ၎င်း၏ တောင်းဆိုချက်များအပေါ် မည်သို့ ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းနိုင်သည်ကို လေ့လာစောင့်ကြည့်ရုံသာ ရှိသည်။

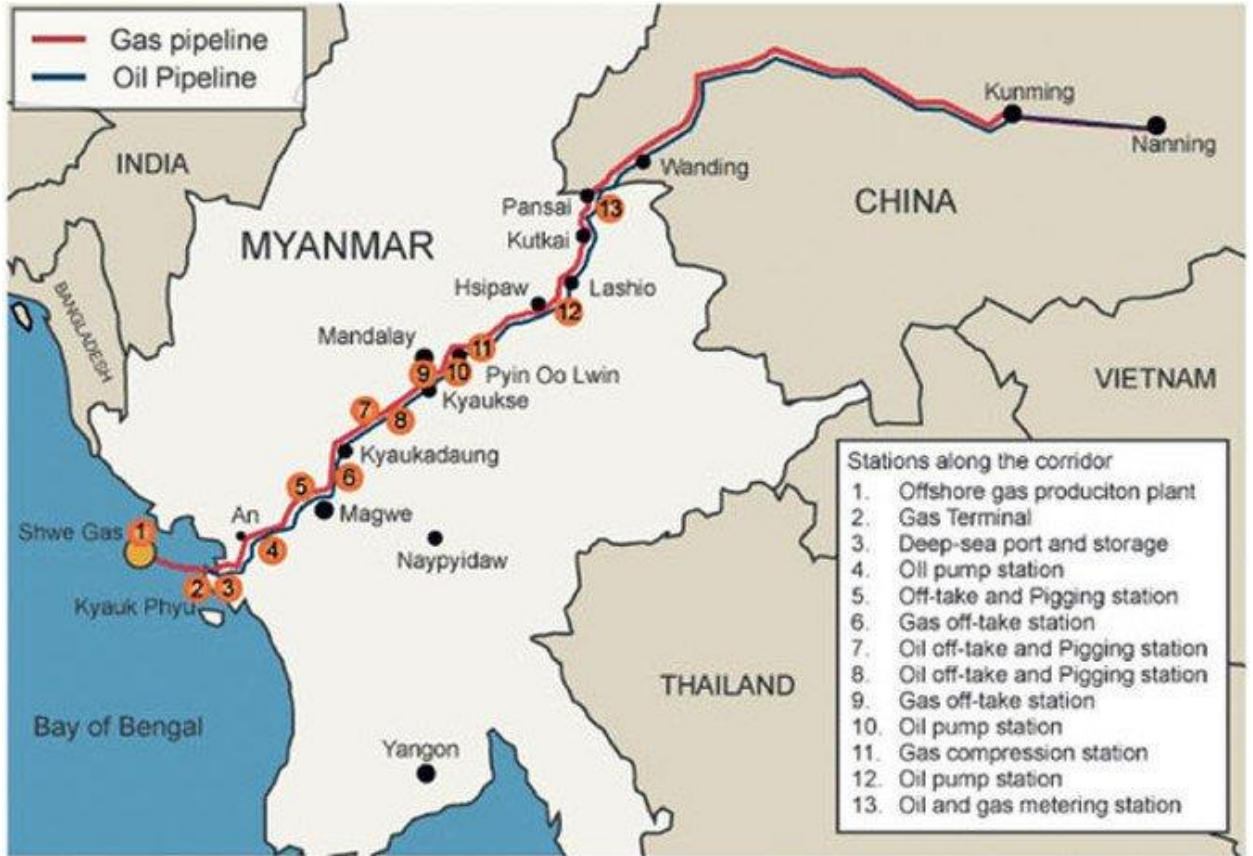
Figure - 4

ARSA အနေဖြင့် မည်သည့် အကြောင်းကြောင့် တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ပါစေ၊ ထိုတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဒေသစီးပွားရေး နှောင့်နှေး ရသည်ကို အရှင်းသား မြင်နိုင်သည်။ အထင်အရှားပြသနိုင်သော

စီးပွားရေးတစ်ခုမှာ ကျောက်ဖြူ အထူးစီးပွားရေးဇုန် ဖြစ်သည်။ ထိုဒေသတွင် တိုက်ခိုက်မှုမဖြစ်သော်လည်း ရခိုင်ဒေသအတွင်း နယ်မြေ မတည်ငြိမ်မှုကြောင့် မည်သည့်နိုင်ငံတကာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများမှ ဝင်ရောက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ပြုလုပ်မည် မဟုတ်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးတံခါးတစ်ချပ် ပိတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

Figure - 5

လူအများစုသည် တိုက်ပွဲကြောင့် စစ်ဘေးဒုက္ခသည်စခန်း တွင် စစ်ဘေးရှောင်ရသဖြင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် လုပ်သားအင်အား ဆုံးရှုံးသည်။ ဘောဂဗေဒ၏ ဖခင် အဒမ်စမစ် သီအိုရီအရ လုပ်သားအင်အားသည် နိုင်ငံတော် ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် အဓိက ငွေကြေးအင်အားတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ထိုငွေကြေးအင်အားကြောင့် လိုအပ်သည်များနှင့် ဘဝ၏ မပြည့်စုံမှု များကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်သည်။ စားသုံးမှု (consumption) ကို မြင့်တက်စေပြီး ကုန်ထုတ်စွမ်းအား (Production) ကို တက်စေနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးမှု (Economics Development) တွင် ဆိုထားသည့် Classical Theory တွင်

$$Q = f(L, K, N, T)$$

Q = Total Output

L = Labor Force

K = Capital

N = Amount of available natural resource

T = Technology

Equation တွင် တွေ့ရသည့်အတိုင်း Labor force (L) လျော့နည်းလျှင် ၎င်းနှင့် Positive Relationship ဖြစ်သော Total Output (Q) လျော့နည်းမည်ဖြစ်သည်။ Labor force (L) လျော့နည်းခြင်းကြောင့် အခြား ကိန်းရှင်များဖြစ်သော Capital (K) ရင်းနှီးမတည်ငွေ လျော့နည်းရ၏ ရင်းနှီးမတည်ငွေ လျော့နည်းခြင်းကြောင့် အဆင့်မြင့် နည်းပညာ Advance Technology (T) တွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု လျော့နည်းရ၏ Technology (T) မတိုးတက်ခြင်းကြောင့် တစ်ဖန် Total Output (Q) လျော့နည်းရပြန်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် Labor force (L) အားကောင်းပါရန်နှင့် မလိုလားအပ်သော တိုက်ပွဲကြောင့် လုပ်သားအင်အား ဆုံးရှုံးခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ စီးပွားရေးအဆောက်အအုံ တစ်ခုလုံးအတွက် နစ်နာရသည်။ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုအတွက်လည်း အဟန့်အတားဖြစ်ရသည်။

ဘောဂဗေဒသီအိုရီအရ Labor force (L) သည် Wage (W) အပေါ်မှီတည်သည်။ ထိုဥပဒေသကို Iron Law of Wages ဟုခေါ်သည်။ Wages (W) တိုးလာသည်နှင့်အမျှ Labor force (L) အင်အား တိုးလာရသည်။ Labor force (L) တိုးခြင်းကြောင့်လည်း Wages (W) အပြန်အလှန် တိုးရသည်။ Equation က ထိုဆက်သွယ်ချက်ကို သင်္ချာနည်းဖြင့် သက်သေပြပါလိမ့်မည်။

$$L = f(W)$$

L = size of labor force

W = wage fund

Labor force (L) သည် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ (investment) အပေါ် မှီတည်သည်။ ကျမ်းရိုးဘောဗေဒပညာရှင် (Classical Economists) တို့က Wages (W) သည် အရင်းရှင် (Capitalist) တို့၏ စုဆောင်းမှု (Saving) နှင့် စုဆောင်းမှု (Saving) မှ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု (Investment) တို့၏ နှုန်းတိုးတက်မှု တွင် အခြေခံသည်ဟု ဆိုသည်။

Equation အရ

$$W = f(I)$$

W = Wage fund

I = Investment

အနှစ်ချုပ်ပြောရလျှင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု (Investment) တိုးတက်မှုကြောင့် Wages (W) တက်ရသည်။ Wages (W) တက်လာခြင်းကြောင့် Labor force (L) တက်လာရသည်။ တစ်နည်း ၎င်းတို့ ကိန်းရှင် တို့မှာ အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်မှုရှိသည်။

ရခိုင်အခြားဖက် တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ကျောက်ဖြူအထူးစီးပွားရေးဇုန်တွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု (investment) တို့ လျော့ကျရသည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု (investment) ကျဆင်းမှုကြောင့် Wages (W) အနည်းသာရသည်။ Wages (W) အနည်းငယ်ခြင်းကြောင့် Labor force (L) အင်အားလျော့နည်းရသည်။ ထို့ကြောင့် စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ထိခိုက်သည်။

အပြန်အလှန်အားဖြင့် ထိုတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် စစ်ဘေးရှောင် ဒုက္ခသည်များသာ များလာပြီး Labor force (L) လျော့နည်းရသည်။ Labor force (L) လျော့နည်းခြင်းကြောင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု လျော့နည်းပြန်သည်။ ဤတွင် လျော့နည်းခြင်း သံသရာလည်ကာ မြန်မာနိုင်ငံစီးပွားရေး တိုးတက်မှုသည် တည်ဆောက်၍ မရနိုင်ဖြစ်ရသည်။

" လူတစ်ယောက်ကို ငါးတစ်ကောင်ပေးလိုက်ပါ။ တစ်ရက်စာဖူလုံပါလိမ့်မယ်။ "

လူတစ်ယောက်ကို ငါးဖမ်းနည်း သင်ပေးလိုက်ပါ။ တစ်သက်စာဖူလုံပါလိမ့်မယ်။ "

လောင်ဂူး

စစ်တမ်းများအရ ရခိုင်ဒေသတွင် ကလေးသူငယ်ပေါင်း (၁၀၀,၀၀၀)သည် စစ်ဘေးရှောင် ဒုက္ခသည်စခန်းတွင် နေထိုင်ရပြီး ပညာသင်ကြားရန် အခက်အခဲရှိသည်ဟု သိရသည်။ ကလေးသူငယ်ပေါင်း (၃၀,၀၀၀)သည် ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ် သင်ထောက်ကူပစ္စည်းများ၊ စာရေးကိရိယာများနှင့် သင်ကြားပေးမည့်ဆရာ၊ ဆရာမများ အလုံအလောက်မရှိဘဲ စာသင်ကြားနေရသည်။

ပညာရေးတွင် ပညာသင်ကြားရန်အခက်အခဲရှိခြင်းသည်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် အကြီးမား ဆုံး အဟန့်အတားဖြစ်သည်။ ပညာရေးသည် လူသားအရင်းအမြစ်အတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဖြစ်သည်။ Human Capital သီအိုရီတွင် ပညာရေးသည် မြင့်မားသော လစာရရှိရေးအတွက် အဓိကသော့ချက်ဟု ဆိုသည်။ (ဘွဲ့ရ ပညာမတတ်များကို ဆိုလိုဟန် မတူချေ။) ပညာရေးသည် လူတစ်ယောက်ကို ကော်လာပြာလုပ်သားမှ ကောလာဖြူ လုပ်သားအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပေးနိုင်သည်။ ပညာရေးကြောင့် ကျွမ်းကျင်လုပ်သားများ တိုးပွားရ သည်။ ကျွမ်းကျင်လုပ်သားကြောင့် စက်မှုလုပ်ငန်းများ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးနှင့် စက်မှုလုပ်ငန်းတိုးတက်မှု အထိ တိုးတက်လာနိုင်သည်။

စစ်တမ်းများအရ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု ၁၀၀ရာခိုင်နှုန်း (Total Weath)တွင် လူသားအရင်းအနှီး(Human Capital)သည် ၆၂ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်သည်။ လူသားအရင်း အနှီး၏ တန်ဖိုးသည် ကုန်ထုတ်အရင်းအနှီး(Produce Capital)၏ လေးဆရှိပြီး သဘာဝအရင်းအနှီး(Natural Capital)၏ ၁၅ဆရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ပညာရေးကို အခြေခံသော တိုင်းပြည်များ အလျင်အမြန် တိုးတက်လာရသည်။ တောင်ကိုရီးယား၊ ဂျပန်နှင့် စင်ကာပူသည် အကောင်းဆုံး သာဓကများ ဖြစ်သည်။ ပညာရေးကြောင့်ပင် လုပ်သားအင်အား တစ်နှစ်ကို ၅ရာခိုင်နှုန်း တိုးတက်လာရသည်။ ယနေ့ခေတ်ကမ္ဘာသည် ကျွမ်းကျင်မှုအတတ်ပညာနှင့် အလျင်အမြန် တိုးတက်လာပြီး ကျွမ်းကျင်လုပ်သားများကို လိုအပ်သော စီးပွားရေးကမ္ဘာအဖြစ် ပြောင်းလဲလျက်ရှိသည်။ ဘော ဂဗေဒသီအိုရီများတွင် ဆိုထားခဲ့သည့်အတိုင်း Labor force တိုးတက်ခြင်းသည် စီးပွားရေးကို တိုးတက်စေ သည်။ Labor force သည်လည်း ပညာရေးနှင့် နည်းပညာတို့၏ တိုးတက်မှုတို့ကြောင့်သာ တိုးပွားနိုင်သည်။ အနှစ်ချုပ် ပြန်ပြောရလျှင် ရခိုင်ဒေသတွင် ARSAတို့၏ အကြမ်းဖက်မှုကြောင့် ပညာမသင်ကြားရသည့် ကလေး များ သိန်းဂဏန်းလောက်ရှိသည်¹။ ပညာရေး အားနည်းခြင်းကြောင့် နည်းပညာ မဖွံ့ဖြိုး၊ မတိုးတက်နိုင်။ ပညာရေး နှင့် နည်းပညာ အားနည်းခြင်းကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ လုပ်သားအင်အား လျော့နည်းရချေသည်။ လုပ်သားအင်အား အလုံအလောက်မရှိခြင်းကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံသည် စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက် အလားအလာ မရှိနိုင်ပေ။

ARSAတို့၏ အကြမ်းဖက် တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် လုပ်သားအင်အား အလေအလွင့်ဖြစ်ခြင်း၊ စစ်ဘေးရှောင်ရခြင်း ကြောင့် ပညာမသင်ကြားရခြင်း အစရှိသည်တို့ကြောင့် တိုင်းပြည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန်အတွက် အဟန့်အတား တစ်ခုပင် ဖြစ်ချေတော့သည်။

1- ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ကျောင်းတက်နေသူဦးရေမှာ ၄၀၇၄၃၆ရှိသည်။ ကျောင်းတက်ဖူးသူ ဦးရေမှာ ၁၁၆၁၆၆၁ ရှိသည်။ ကျောင်းမနေဖူးသူမှာဦးရေမှာ ၂၉၀၅၆၆ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းတက်နေသူ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ၂၁.၅ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ မောင်တောခရိုင်တစ်လုံးတွင် ကျောင်းတက်နေသူ ဦးရေ၁၇၅၇၆ရှိသည်။ ကျောင်းတက်ဖူးသူမှာဦးရေမှာ ၃၇၇၇၄ရှိသည်။ ကျောင်းမနေဖူးသူဦးရေမှာ ၂၄၃၉၃ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းတက်နေသူရာခိုင်နှုန်းမှာ ၂၂ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်ဟု ၂၀၁၄ သန်းခေါင်စာရင်းအရသိရသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသော ပဋိပက္ခများအပေါ် နိုင်ငံတကာ၏ တုံ့ပြန်မှုများ

ရခိုင်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အကြမ်းဖက်ခံခဲ့ရမှုများနှင့် ပတ်သက်ပြီး နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် ပုံစံအမျိုးမျိုး၊ ရပ်တည်ချက်ဦးတည်ချက်အမျိုးမျိုးများဖြင့် ၎င်းတို့၏ အာဂျင်ဒါ (agenda) များကို ချော်လဲရောထိုင် ပုံစံဖြင့်ဖိအားပေးပြီး၊ အစိုးရအနေဖြင့် အကျဉ်းအကြပ် ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ထိုလုပ်ဆောင်ချက်များသည် အကူအညီထက် ပိုမိုဆိုးရွားသော အခြေအနေသို့ တွန်းပို့လျက်ရှိသည်။

နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းဟု ဆိုရာ ဤနေရာတွင် သဲသဲကွဲကွဲဖြင့် ခွဲခြားပြောရမည်ဖြစ်သည်။ ရှေးဦးစွာ နိုင်ငံတကာ အစိုးရများ၊ အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများ၊ နိုင်ငံတကာ မီဒီယာအဖွဲ့အစည်းများ စသည်တို့ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ နိုင်ငံတကာ မီဒီယာ အဖွဲ့အစည်းများထဲတွင် လွတ်လပ်ပြီး သီးခြားရပ်တည်သော ပုဂ္ဂလိက မီဒီယာ အေဂျင်စီများနှင့် အစိုးရတစ်ရပ်၏ နိုင်ငံခြားရေးမူဝါဒများနှင့် အခြားမူဝါဒများကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် တည်ဆောက်ထားသော တစ်ဝက်တစ်ပျက် မီဒီယာများပါဝင်သည်။ ထို့အပြင် လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေး အယူအဆ ရေးရာ အခြေပြု ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားသော မီဒီယာများ စသည်တို့သည် ရခိုင်ပြည်နယ် အရေးကိစ္စတွင် အသီးသီးသော အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။

ထို့နောက် နိုင်ငံတကာ အစိုးရကဲ့သို့ နိုင်ငံရေး ပါဝါ ရှိသော အဖွဲ့အစည်းများဖြစ်ကြသည့် ကုလသမဂ္ဂ၊ ဥရောပ သမဂ္ဂ တို့၏ အခန်းကဏ္ဍသည်လည်း ရခိုင်ပြည်နယ်၏ ဖြစ်ရပ်များအပေါ် အရေးကြီးသော အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်လျက်ရှိသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော တိုင်းသိပြည်သိ၊ ကမ္ဘာသိ အကြမ်းဖက်မှုဖြစ်ရပ်များ မတိုင်ခင် အဆိုပါဒေသတွင် ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေး အစွန်းရောက်သမားများ၏ ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်မှုများသည် ပုံစံအမျိုးအမျိုးဖြင့် မကြာခဏဆိုသလို ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိခဲ့သည်။ သို့သော် အဆိုပါသတင်းများမှ ယခုကဲ့သို့ အုပ်အော်သင်းနင်း ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခင်နိုင်ငံရေးအခြေအနေအရနှင့် ဆက်သွယ်ရေး အဆောက်အအုံများနှင့် လူမှုကွန်ယက်များ အားမကောင်းခဲ့သောကြောင့် အလွယ် တကူ မပျံ့နှံ့ခဲ့ပေ။ မကြာသေးမှီ ဩဂုတ်လ ၂၀၁၇ခုနှစ်က ရခိုင်ပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အကြမ်းဖက်မှုများသည် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုမှ အစပြုခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပြည်ပမှ လက်နက်နှင့် ငွေကြေး အထောက်အပံ့များ ရယူပြီး အကြမ်းဖက်သင်တန်းများ ပေးနေသည့် အစွန်းရောက် အကြမ်းဖက်သမားများမှ ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေအထောက်အထားများတွေ့ရှိရသည်ဟု ပြည်ထောင်စု အစိုးရက ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့တွင် သတင်းထုတ်ပြန်သည်။

အဆိုပါ သတင်းထုတ်ပြန်ချက်အရ အစွန်းရောက် အကြမ်းဖက်သမားများ၏ အကြမ်းဖက်လုပ်ဆောင်မှုများသည် နှစ်ဖက်အသိုင်းအဝိုင်းရှိ အရပ်သားများနှင့် ကျေးရွာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများကို လူမဆန်စွာ သတ်ဖြတ်ခြင်း များပြုလုပ်ခဲ့သည် ဟုဆိုသည်။

ထိုအကြမ်းဖက်မှုများကို နယ်မြေရှင်းလင်းရေးလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ရာတွင် တပ်မတော်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့တို့ ပူးပေါင်းပြီး ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ရှင်းလင်းရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့အနေဖြင့် ဒေသတွင်း မတည်မငြိမ်ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်နေသည့် အစွန်းရောက်အကြမ်းဖက်သမားများကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရေးနှင့် အမြစ်ပြတ်ရှင်းလင်းဖယ်ရှားနိုင်ရေးအတွက် အရေးယူခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့အစိုးရအဖွဲ့၏ ထုတ်ပြန်ချက်တွင် ပါရှိသည်။

တည်ငြိမ်ရေးနှင့် နယ်မြေလုံခြုံရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် လုံခြုံရေးအင်အားစုများဖြစ်သည့် တပ်မတော်၊ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့နှင့် နယ်ခြားစောင့်တပ်များဖြင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည် ဟု ရခိုင်ပြည်နယ် လုံခြုံရေးနှင့် နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီး ဝိုလ်မှူးကြီး ထိန်လင်းက မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ ဇူလိုင်လ၊ ၂၇ရက်နေ့၊ ၂၀၁၇ခုနှစ်တွင်ပြောကြားခဲ့သည်။¹

ထိုသို့ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များမှ ဒေသလုံခြုံရေး လုပ်ငန်း အစီအစဉ်များနှင့် ပတ်သက်ပြီး နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းအနေဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရှုပ်ချခဲ့ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လုပ်ခြံရေးတပ်ဖွဲ့များ၏ နယ်မြေရှင်းလင်းရေး လုပ်ငန်းများသည် ဘင်္ဂါလီ ၄၂၀၀၀၀ ကျော်ကို အိမ်နီးချင်း ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးစေခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော Arakan Rohingya Salvation Army (ARSA) ၏ အကြမ်းဖက်မှုများတွင် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များက နယ်မြေရှင်းလင်းရေးများ ပြုလုပ်စဉ် ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိဖြင့် ဘင်္ဂါလီများ၏ အိမ်များကို မီးရှို့ခြင်း၊ ညှင်းပန်းနှိပ်ဆက်ခြင်း၊ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ အနိုင်ကျင့်ခြင်း စသည့် လုပ်ရပ်များကို လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်ဟု RFA သတင်းဌာန ကဖော်ပြသည်။²

ထို့အပြင် နိုင်ငံတကာ ဖိအားတစ်ခုအနေဖြင့် တပ်မတော်သည် လူနည်းစု ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ)များအား အကြမ်းဖက်ဖြိုခွင်းခဲ့ပြီး၊ လူမျိုးတုံးသက်ဖြတ်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ပြီး အပြစ်ရှိကြောင်း Permanent People’s Tribunal (PPT) ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ကုလသမဂ္ဂ အကြီးအကဲများအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး “genocide” အသုံးအနှုန်းအစား “ethnic cleansing” ဟု သံစွဲခဲ့သည်။ သို့သော် PPT အနေဖြင့် ၎င်းတို့၏

¹ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ ဇူလိုင်လ၊ ၂၇ရက်နေ့၊ ၂၀၁၇ခုနှစ်
² RFA, International Pressure Poses Challenges to Security in Rakhine: Myanmar Military Chief, September, 21, 2017

ပြောကြားချက်များတွင် “genocide” စသည့် အသုံးအနှုန်းများကို သုံးစွဲခဲ့သည်။³ ထိုသို့သာမက အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာရေး အဖွဲ့ (Amnesty International) ကလည်း ၎င်းတို့၏ ထုတ်ပြန်ချက်တွင် မြန်မာလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များသည် စနစ်တကျ လူသတ်ခြင်း၊ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျူးလွန်ခြင်း၊ မီးရှို့ခြင်း စသည့် ကျူးလွန်မှုများကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြောင်း ၂၀၁၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၈ ရက်နေ့ တွင် “Myanmar: Crimes against humanity terrorize and drive Rohingya out” ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။⁴

နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ အကြမ်းဖက်မှု ကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ အများ၏ စိုးရိမ်မှုမှာ အဆိုပါ ဒေသတွင် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များ၏ နယ်မြေ ရှင်းလင်းရေးကို လုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်ပြီး စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ကြ သည်။ ဥပမာပ သမဂ္ဂအနေဖြင့် မြန်မာလုံခြုံရေးတပ်များအနေဖြင့် ဝင်ရောက်နိုင်နင်းမှုများ ပြုလုပ်ရာမှာ ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ) ၅ သိန်းခန့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ပြေးစေခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ၎င်းတို့၏ အိမ်များဖျက်ဆီးခံခဲ့ရပြီး၊ အမျိုးသမီးများကို မတရားပြုကျင့်ခဲ့မှုများရှိသည်ဟု စွပ်စွဲထားပြီး၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထိပ်တန်းစစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများကို ဥပမာပ သမဂ္ဂနိုင်ငံများသို့ ဖိတ်ခေါ်မှုများကို ရပ်ဆိုင်းခဲ့သည်။⁵ ထို့အပြင် ဘင်္ဂါလီ (ရိုဟင်ဂျာ)များ ကို လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များက မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာသွားရန် အသံချစ်စက်များမှ တစ်ဆင့် ခြိမ်းခြောက်ပြောဆို ခဲ့ကြောင်း ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ ဒုက္ခသည် စခန်းသို့ အသစ်ရောက်ရှိလာသော ဘင်္ဂါလီ (ရိုဟင်ဂျာ) များက ထွက်ဆိုကြသည်။

ထိုသို့သာ မက လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးချင်းမှလည်း ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ) များ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများကို စနစ်တကျ ဖျက်စီးစေပြီး၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင်း (ယခင်၎င်းတို့ နေထိုင်ခဲ့သောနေရာ) သို့ ပြန်လည်လာရောက်ရန် မဖြစ်နိုင်သော အခြေအနေဖြစ်အောင် ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်ဟု စက်တင်ဘာလ ၂၀၁၇တွင် ကုလသမဂ္ဂ မဟာမင်းကြီးရုံးမှ ထုတ်ပြန်သော အစီရင်ခံစာက ဆိုသည်။ ထိုသို့သာမက လုံခြုံရေးတပ်များအနေဖြင့် ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ) အသိုင်းအဝိုင်းတွင် လွှမ်းမိုးမှုရှိသူများ၊ ဆရာ/ဆရာမ များ၊ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များကို ပစ်မှတ်ထားပြီး၊ ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ) သမိုင်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှုများကို ပျောက်ပျက်သွားစေရန် ရည်ရွယ် ချက်ရှိရှိဖြင့် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်ဟု လည်း ဖော်ပြပါရှိသည်။⁶

တစ်ဖက်တွင် ကုလသမဂ္ဂမှ အသုံးပြုခဲ့သော မျိုးနွယ်စု ရှင်းလင်းခြင်း “ethnic cleansing” နှင့် ပတ်သက်ပြီး မြန်မာအစိုးရအနေမှ ငြင်းဆန်ထားသည်။⁷ အချို့နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများသည် ယခုဖြစ်ရပ်တွင် တာဝန်ရှိသော တပ်မတော်အစိုးရထိပ်ပိုင်း အရာရှိများ နှင့် တပ်နှင့် စပ်ဆက်လျက်ရှိသော

³ RFA, Tribunal Finds Myanmar Guilty of Genocide Against Rohingya, September, 22, 2017
⁴ Amnesty International, Myanmar: Crimes against humanity terrorize and drive Rohingya out, October, 18, 2017
⁵ အာအဖအေ၊ မြန်မာစစ်ဗိုလ်ချုပ်တွေကို ဖိတ်ကြားမှု ဥပမာပ နိုင်ငံများအဖွဲ့ ရပ်ဆိုင်း၊ အောက်တိုဘာ၊ ၁၆ ရက်၊ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
⁶ United Nations Human Rights Office of The High Commissioner, Mission report of OHCHR rapid response mission to Cox’s Bazar, Bangladesh, September, 13-24, 2017
⁷ Reuters, Rohingya refugees scoff at Myanmar’s assurances on going home, October, 3, 2017

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို အရေးယူ ပိတ်ဆို့မှုများပြုလုပ်သွားရန် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီသို့ တိုက်တွန်းကြသည်။ ထိုသို့သာမက အမေရိကန် အစိုးရအနေဖြင့်လည်း အမေရိကန်-မြန်မာစစ်တပ် အကြားပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည့် ကိစ္စများကိုလည်း ကန့်သတ် သင့်သည်ဟု Refugees Internationalမှ သတင်းထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ထိုထုတ်ပြန်ချက်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် မြန်မာအစိုးရ၏ ဖိနှိပ်မှုများ ဆုံးခန်းတိုင်သွားသည်အထိ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး မင်းအောင်လှိုင်နှင့် တပ်မတော် ထိပ်ပိုင်း အရာရှိ များကို ပိတ်ဆို့ အရေးယူမှုများပြုလုပ်သင့် သည်ဟု အကြံပြုထားကြသည်။⁸

နိုင်ငံတကာ မီဒီယာအများစု အနေဖြင့် ရခိုင်အရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အစွန်းရောက် အကြမ်းဖက်အဖွဲ့အစည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဖော်ပြခြင်းထက် မြန်မာလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များ၏ နယ်မြေရှင်းလင်းရေးကိစ္စများကို ဝေဖန်ပြောဆိုလျက်ရှိသည်။ နှစ်ဖက်လူ့အဖွဲ့အစည်း ကို ကာကွယ်ရန်အတွက် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များ စေလွှတ်ခြင်းနှင့် အကြမ်းဖက်အဖွဲ့ဝင်များကို ရှင်းလင်းခြင်းလုပ်ခြင်းအပေါ် တစ်ဖက်သက် ဝေဖန်နေခြင်းမှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေသည်။

ထို့အပြင် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များ၏ နယ်မြေရှင်းလင်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်များကြောင့် ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ) များ အိမ်နီးချင်း ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံသို့ အလုံးအရင်းဖြင့် ထွက်ခွာသွားကြကြောင်း ကောက်ချက်ချကြသည်။ မှန်ကန်သော ဖြစ်ရပ် သို့မဟုတ် မှန်ကန်သော သတင်းအချက်အလက်များ ရရှိရန်မှာ ပြဿနာကို ချဉ်းကပ်နိုင်ရန် အရေးကြီးပေသည်။ ဤဖြစ်စဉ်တွင် အဓိက ပါဝင်နေကြသူများ၏ အခန်းကဏ္ဍကို ခွဲခြမ်းစိပ်ဖြာရန် လိုအပ်ပေမည်။ နိုင်ငံတကာ မီဒီယာများ၊ ပြည်တွင်း ပုဂ္ဂလိက မီဒီယာများနှင့် အစိုးရမီဒီယာများ၏ ဖော်ပြချက်များမှာ ပြဿနာ၏ ဖြစ်စဉ်ကို ပုံဖော်နိုင်ရန်မှာ ခက်ခဲပေသည်။ ထို့အပြင် ဒေသခံများ၏ ပြောဆိုချက်များ မှာ လည်း ကွဲပြားလျက်ရှိသည့်အတွက် မည်သည့် သတင်းအချက်အလက်မှာ မှန်ကန်သည်ကို မဆုံးဖြတ်နိုင်ပေ။ ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ) များ တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ အလုံးအရင်းဖြစ် သွားရောက်ခြင်းမှာ ၎င်းတို့အား အစွလာမ်ဘာသာဝင် ခေါင်ဆောင်များမှ တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာရန် ခြိမ်းခြောက်မှုများကြောင့်ဟုဆိုသည်။

ထိုသို့ တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာသူအများစုသည် အမျိုးသမီး၊ ကလေးသူငယ်နှင့် သက် ကြီးရွယ်အိုများ အများစုဖြစ်ကြသည်ဟုဆိုသည်။ လူငယ်များနှင့် အမျိုးသားကြီးများသည် ထွက်ခွာသွားသူများထဲတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိဟု လည်းသတင်းရရှိထားသည်။⁹ နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် နိုင်ငံတကာ မီဒီယာများအနေဖြင့် ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ) များ အလုံးအရင်း ဖြင့် ထွက်ခွာသွားခြင်းမှာ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ နယ်မြေရှင်းလင်းရေးကိစ္စများကြောင့်ဟုလည်း တစ်ဖက်တွင် ဖော်ပြထားသည်။ ၎င်းတို့၏ သတင်းအချက်အလက်များကို အခြေခံ၍ စဉ်းစားပါက ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ) များ အနေဖြင့် မောင်းတောမြို့ တွင်

⁸ Refugees International, Bearing Witness to Crimes against Humanity The Forced Expulsion of the Rohingya from Myanmar, October 5, 2017
⁹ မောင်တော မြို့ ခံ ကိုကျော်မင်းခိုင် နှင့် ဖုန်းအင်တီဗျူး၊ အောက်တိုဘာ၊ ၁၈ ရက်၊ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

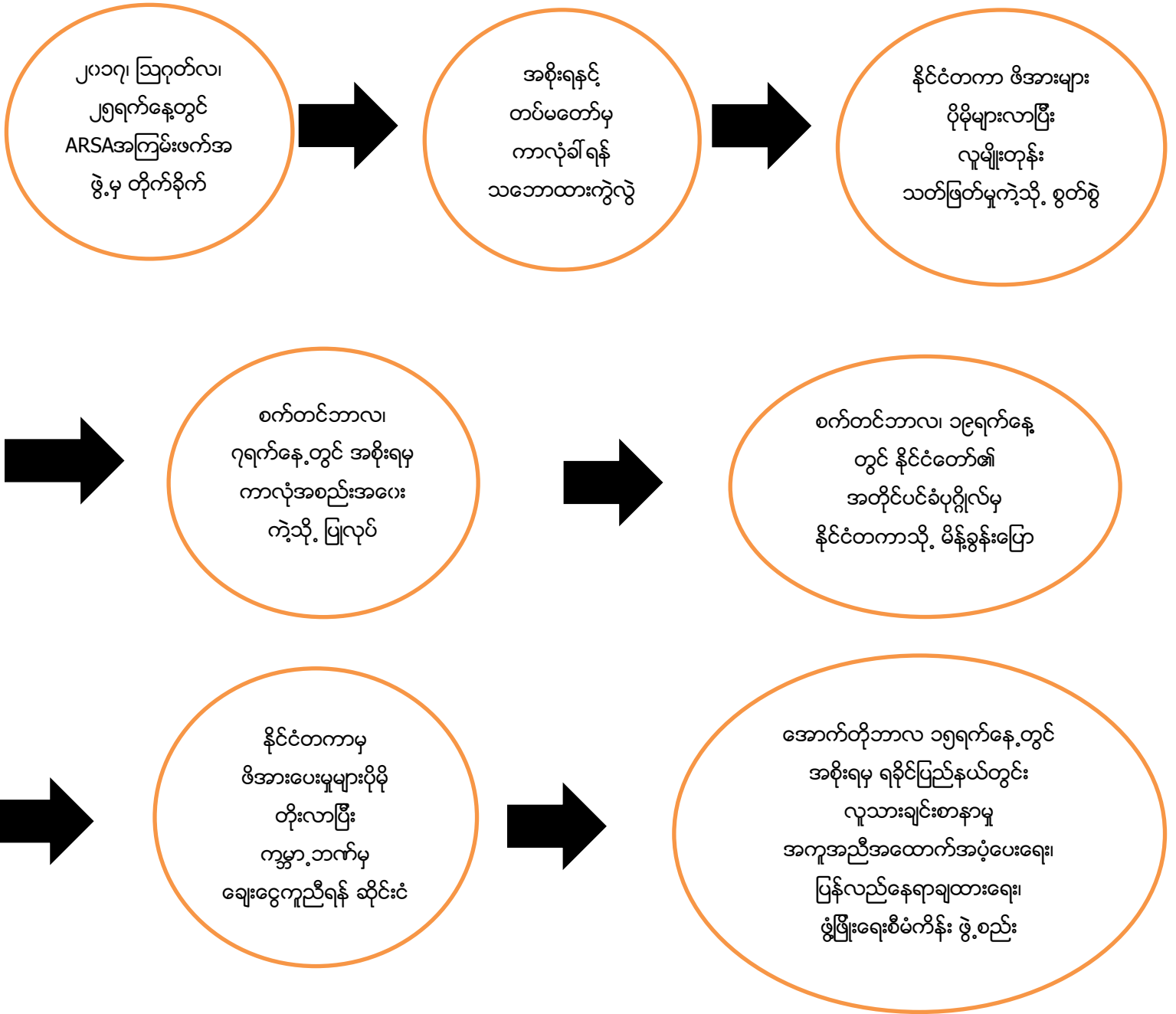
ဆက်လျက်နေထိုင်ပါက လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုများနှင့် အစ္စလာမ် ဘာသာရေးခေါင်ဆောင်များ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုများ ကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ရင်ဆိုင်နေရသောကြောင့် တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ အလုံးအရင်းဖြင့် ထွက်ခွာသွားရန်သာရှိတော့သည်။ သို့သော်လည်း တစ်ဖက်တွင် မြန်မာအစိုးရ၏ သတင်းအရင်းအမြစ်များအရ တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်နေသူများကို တားမြစ်ခဲ့ပြီး၊ ကူညီ ထောက်ပံ့မှုများ ပြုလုပ်ပေးသွားမည်ဟု တာဝန်ရှိသူများမှ ဆွဲဆောင်သော်လည်း အောင်မြင်ခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်းဖော်ပြထားသည်။ ၎င်းတို့အ နေဖြင့် အာဏာပိုင်များ၏ ကတိ၊ ကတိများကို ယုံကြည်ရန် ခက်ခဲသော ကြောင့် ဆွဲဆောင်မှုများကို ငြင်းပါယ်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် နိုင်ငံတကာ မီဒီယာများအနေဖြင့် ဘင်္ဂါလီ (ရိုဟင်ဂျာ) များ အလုံးအရင်းဖြင့် နေရပ်စွန့်ခွာကြသည့် ဖြစ်ရပ်သည် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ များ၏ နယ်မြေရှင်းလင်းရေး အကြောင်းတစ်ချက်တည်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ချက်ချခြင်းသည် မျှတမှု မရှိပေ။ ဤပဋိပက္ခတွင်ပါဝင် ပတ်သက်သူများ၏ အခန်းကဏ္ဍများကို လည်းဆန်းစစ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် ပြဿနာ၏ အတိမ်အနက်မှာ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ မီဒီယာများတွင် ဖော်ပြကြသလို ရိုးရှင်းမှု မရှိပေ။ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပရှိ ဘင်္ဂါလီ (ရိုဟင်ဂျာ) အရေး လှုပ်ရှားသူများအနေဖြင့် နိုင်ငံတကာတွင် ၎င်းတို့၏ လုံဆော်ရေး နည်းဗျူဟာများမှာ စနစ်တကျရှိသလို၊ ၎င်းတို့၏ တိုက်တွန်းလှုံ့ဆော်မှုသည် နိုင်ငံတကာ မျက်နှာစာတွင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ အရေးကိစ္စသည် ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ မီဒီယာများတွင် ဖော်ပြသော သတင်းအချက်အလက်များကို အသုံးပြု၍ ကောက်ချက်ချခြင်းသည် အန္တရာယ်များပေသည်။ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းဖို့ရန် အထောက်အကူနိုင်ကြောင်း သုံးသပ်သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ဖြေရှင်းနိုင်မည့် နည်းလမ်းများ

ပြဿနာဖြစ်စဉ်များ

ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့သော တိုင်းပြည်မှာ ဆူပူသောင်းကျန်းမှုတွေရှိရင် မငြိမ်းချမ်းဘူးဆိုရင် ငြိမ်းချမ်းအောင် လုပ်တဲ့ နည်းလမ်းသုံးသွယ်ရှိပါတယ်။

၁ - စီးပွားရေး လုပ်ငန်းနဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လမ်းဖွင့်ပေးခြင်း

၂ - စိုက်ပျိုးရေးနှင့် လမ်းဖွင့်ပေးခြင်း

၃ - ရာထူး နေရာလိုချင်သူများကို ရာထူး၊ နေရာဖန်တီးပေးခြင်း တို့ဖြစ်ပါတယ်။ (ဥပမာ - ရခိုင်ပြည်နယ် ဝန်ကြီးချုပ်ကို ရခိုင်လူမျိုး ခန့်အပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

အထက်ပါ ၃ချက်ကို လုပ်ဆောင်နိုင်သူမှာ အစိုးရသာလျှင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အစိုးရသည် ရခိုင်ပြည်နယ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန် အဖြေဖြစ်သည်။ အစိုးရ၏ လုပ်ဆောင်ချက် ကောင်းမွန်လျှင် ပြဿနာများ လျော့ကျသွားမည်ဖြစ်ပြီး အစိုးရ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ မှားယွင်းပါက ပြဿနာများ ပိုဆိုးလာမည် ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၅ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ရခိုင်ပြဿနာမှာ ပိုဆိုးလာသည်မှာ မည်သူ့အမှားဖြစ်သနည်း?

အချက်အလက် အမှားများ၏ ထောင်ချောက်

ရခိုင်နယ်မြေရှိ ပြည်သူများသည် သတင်းအချက်အလက်ကို ဘယ်လို ပုံစံနှင့် ရယူသနည်းဆိုသည်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်။ ၂၀၁၄ သန်းခေါင်စာရင်းအရ ကြိုးဖုန်းနှင့် လက်ကိုင်ဖုန်းအသုံးပြုသူဦးရေမှာ ၁၈.၆ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ {ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ မောင်တော၊ စစ်တွေနှင့် မြောက်ဦးခရိုင်၃ခရိုင်တွင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသမှ လူအချို့ (သန်ခေါင်စာရင်း အရ တစ်သန်းကိုးသောင်းဦးရေ)သည် နိုင်ငံတော်မှ အသိအမှတ်မပြုသည့် လူမျိုးအမည်ကို ဖြေဆိုခွင့်မရသဖြင့် စာရင်းအကောက်မခံသည်။ အတွင်း ၎င်းတို့အား စားရင်းမကောက်ယူနိုင်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။ }

ဤအချက်အလက်ကို ကြည့်ချင်းဖြင့် ဖုန်းဆက်သွယ်မှုမှာ အဓိကကျသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် သတင်းအချက်အလက်များ မှန်ကန်စွာ ဖြန့်နိုင်ရန်အတွက် ဂျာနယ်၊ သတင်းစာများသည် အလုပ်မဖြစ်ပေ။ ပြည်သူ့အချင်းချင်း ဖုန်းဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ Facebookကဲ့သို့ လူမှုကွန်ယက်များမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ပေးသော သတင်းများဖြင့်သာ လှုပ်ရှားကြသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်ပြဿနာအတွက် ဘယ်အဖွဲ့အစည်းမှ တာဝန်ရှိသလဲ?

ရခိုင်ပြည်နယ် အတွက် အဓိက တာဝန်ရှိသူမှာ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ပြည်ထောင်စု အစိုးရပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အစိုးရ၏ အုပ်ချုပ်မှု ယန္တရား ရှုပ်ထွေးမှု အကျိုးဆက်အဖြစ် မည်သူ့မှာ တာဝန်ရှိသည်ကိုမူ မကွဲပြားပေ။

ပြည်သူများသည် စားဝတ်နေရေး မချောင်လည်ပါက၊ နိုင်ငံရေးနည်းဖြင့် ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် ကြိုးစားတတ်ပါသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ် အရေးသည် တိုင်းပြည်စီးပွားရေး ကျဆင်းမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပေါက်ကွဲမှုဖြစ်သည်။ လူနာတစ်ဦးကဲ့သို့ပင် ငှက်ဖျားရောဂါရှိသော လူနာအတွက် ငှက်ဖျားရောဂါပျောက်ဆေးပေးရမည်ဖြစ်ပြီး ဆီးချိုရောဂါပျောက်ဆေးပေး၍ မရပေ။ ဤသဘောတရားအတိုင်းပင် ရခိုင်ပြည်နယ်အတွက် လိုအပ်နေသော ဆေးမှာ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပြည်နယ်နှင့် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအနေဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန်အတွက် သီးသန့်ဖော်စပ်ထားသော စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန် ဆေးညွှန်းမရှိပေ။ ပြည်ထောင်စုကို တိုက်ကျွေးမည် စီးပွားရေးမူဝါဒ ၁၂ချက်ဆေးညွှန်းသည်ပင် ဘိုးဘိုးအောင် ပေးသော မန်းဆေးကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေပြီး ငြိမ်းပါးသော ရောဂါကုရန် ရည်ရွယ်ဟန်တူသည်။

ရောဂါ ပျောက်ကင်းဖို့ ဆေးသောက်ရန် လိုအပ်နေချိန်တွင် ဆေးမသောက်ရပါက ထိုလူနာသည် ဆရာဝန်ပြောင်း၍ ကုသမည် ဖြစ်သည်။ ဤသဘောအတိုင်းပင် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ အစွဲလမ်းမိသားစုများသည် ၎င်းတို့၏ ဘဝ အခြေခံလိုအပ်ချက်များကို မဖြေရှင်းပေးနိုင်သော မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရအစား ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံနှင့် နိုင်ငံတကာဆီမှ အကူအညီများ မျှော်လင့်ကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤသည်ကို ဘယ်သူ့အမှားဟု ပြောကြမည်နည်း။

ဤနေရာတွင် ရခိုင်ပြည်နယ် မောင်တောရှိ အစွဲလမ်းမိသားစုများသည် အဘယ်ကြောင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချသနည်း ဆိုသည့်မေးခွန်းဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်ချေ ရှိသော ယူဆချက် ၂ခုမှာ -

၁- မောင်တောရှိ အစွဲလမ်းမိသားစုများ အနေဖြင့် ၎င်းတို့နေရပ်မှာပင် နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ပါက တပ်မတော်မှ နယ်မြေရှင်းလင်းသည့်အခါ မိမိတို့မှာ ARSA နှင့် မပက်သက်ကြောင်း ပြသရန်သက်သေအခိုင်အမာ မရှိသဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်ရမည်။ ၎င်းတို့အား အစိုးရနှင့် တပ်မတော်မှာ လိုလိုလားလားဖြင့် မဆက်ဆံသင့်တိုင် အကြမ်းဖက်သမားများ ဖြစ်နိုင်သည်ဟူသော သံသယဖြင့် ဆက်ဆံနေသည်ကို သိကြသည်။ ထိုအခြေအနေမျိုးတွင် ထွက်ပြေးဘဲ နေနိုင်ခဲ့လျှင်ရှိသော် အချိန်အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ နေထိုင်စားသောက်ရန် အခက်အခဲရှိသည်။ အစားအသောက်အကူအညီများ ရနိုင်ရန်မှလဲ အချိန်ကြာနိုင်သည်။

၂ - မောင်တောရှိ အစ္စလာမ်မိသားစုများသည် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ပြေးပါက နိုင်ငံတကာ အထောက်အပံ့ဖြင့် အစားအသောက်အကူအညီအတွက် မပူရချေ။ ထို့အပြင် ၎င်းတို့ ဘာသာရေးနှင့် ဆက်နွယ်သော ဖိအားရှိသည်။ ထိုဖိအားမှာ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံထက် အသက်အန္တရာယ် ပိုလုံခြုံနိုင်သည် ဟူသော ယူဆချက်ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် မိမိသာ အစ္စလာမ် ဘာသာဝင် တစ်ယောက်ဆိုလျှင် ရခိုင်ပြည်နယ် စစ်တွေမြို့ကို ထွက်ပြေးမည်လား၊ သို့မဟုတ် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ပြေးမည်လား ဆိုသည်ကို လူတိုင်းကိုယ်ချင်းစာ စဉ်းစားကြဖို့ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မိမိသာ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်ဆိုလျှင် ရခိုင်ပြည်နယ် စစ်တွေမြို့ကို ထွက်ပြေးမည်လား၊ သို့မဟုတ် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ပြေးမည်လား ဆိုသည်ကို သူတို့ကိုယ်စား စဉ်းစားကြည့်ဖို့ဖြစ်သည်။

ဤပြဿနာကို ဖြေရှင်းနေသူများမှာ မြန်မာအစိုးရ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်အစိုးရ၊ နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၊ ပြင်ပနိုင်ငံများရှိ ထိပ်ပိုင်း လူတစ်စု၏ ကစားပွဲတွင် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ အားလုံးသော အောက်ခြေမှ ပြည်သူများမှာ အတိဒုက္ခခံစားနေရခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

အစိုးရနှင့် တပ်မတော်တို့၏ ရပ်တည်ချက်

တပ်မတော်သည် ဩဂုတ်လ ၂၅ရက်နေ့တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ပြဿနာဖြစ်ပြီးနောက်ပိုင်း စက်တင်ဘာလ ၁ရက်နေ့တွင် ပြည်သူများ၏ အမျိုးသား အကျိုးစီးပွားအတွက် ၎င်းတို့ မီဒီယာသမားများအပေါ်တွင် တရားစွဲဆိုထားသော အမှုများကို ရုတ်သိမ်းပေးခဲ့သည်။^၁

သင်ခန်းစာတစ်ခုမှာ ရခိုင်ပြဿနာဖြစ်ချိန်တွင် အစိုးရနှင့် တပ်မတော်တို့၏ ရပ်တည်ချက် ကွဲလွဲမှုဖြစ်သည်။ ရခိုင်အရေးမှာ ယခင်ကတည်းက နိုင်ငံတကာ ဖိအားရှိသော ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ပြဿနာကို ကိုင်တွယ်ရန်တပ်မတော်မှ အမျိုးသားကာကွယ်ရေးနှင့် လုံခြုံရေး ကောင်စီ (ကာလုံ)အစည်းအဝေးခေါ်ရန် လိုလားသော်လည်း အစိုးရမှ ငြင်းဆန်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် တပ်မတော်မှ ကာလုံအစည်းအဝေးခေါ်ရန် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် တောင်းဆိုသည့်အဆင့်အထိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ပြဿနာဖြစ်သည့် ဩဂုတ်လ ၂၅ရက်နေ့မှ နိုင်ငံတော် သမ္မတအိမ်တော်တွင် တွေ့ဆုံခဲ့သော ရခိုင်ပြည်နယ် အရေးကိစ္စများနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးဆိုင်ရာများ ရှင်လင်းတင်ပြသည့် အခမ်းအနားကျင်းပသည့်ရက်^၂ ၊ စက်တင်ဘာလ ၆ရက် အထိ ၁၃ရက်ကြာမြင့်ပြီး နောက်မှသာ ကာလုံအစည်းအဝေးကဲ့သို့သော အခမ်းအနားကို ကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ကာလုံအစည်းအဝေးခေါ်ရန် အစိုးရနှင့် တပ်မတော် သဘောကွဲလွဲနေချိန်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်အရေးအတွက် မတရားသတင်းများနှင့် အချက်အလက်အမှားများမှာ ကမ္ဘာတဝှမ်းသို့ ပြန့်နှံ့နေပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့

သဘောထားကွဲလွဲချိန်တွင် နိုင်ငံတကာမီဒီယာများနှင့် နိုင်ငံများသည် အမှန်တကယ် တာဝန်ရှိသော အစိုးရအစား တပ်မတော်အပေါ်တွင် ပိုမိုဖိအားပေးလာခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်မှ စက်တင်ဘာလ ၁၉ရက်နေ့တွင် နိုင်ငံတော်အခြေပြမိန့်ခွန်းကို ပြည်တွင်းရှိ နိုင်ငံတကာ သံတမန်များသို့ ပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုသို့ ပြောကြားပြီးနောက် ညနေပိုင်းတွင် RFA သတင်းဌာနမှ အင်တာဗျူးမှမေးခွန်းတွင် "တစ်ချို့က ပြောတယ် အမ နေအိမ်အကျယ်ချုပ်ကျစဉ်ကာလက တပ်မတော်အပေါ်အလျှော့လုံးဝမပေးဘဲနဲ့ အခုကျတော့ တော်တော်လေးလိုက်လိုက်လျော့လျော့ အမက ဆက်ဆံတယ် ဆိုတဲ့အမြင်ရှိတယ်၊ အဲ့ဒါ သူတို့ပြောတာမှန်လား အမမှာ ဘယ်လို ရည်မှန်းချက်တွေထားလို့လဲ" ဟု ဦးခင်မောင်စိုးမှ မေးရာတွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်မှ "အမတို့ ဘယ်တုန်းကမှ မပြောင်းခဲ့ဘူး။ အမတို့ အစကတည်းက ပြောတယ်နော်၊ အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေးကို သွားမယ်။ ဒါ ကိုခင်မောင်စိုးတို့လဲ သိမှာဘဲ တပ်မတော်နဲ့ ပက်သက်လို့ တပ်မတော်ရယ်လို့ ဝေဖန်ခဲ့တာလဲ မရှိဘူး။ လုပ်ရပ်တွေဘဲ၊ ဒီလိုလုပ်ရပ်တွေ၊ ဒီလိုလုပ်ရပ်တွေဆိုရင် သဘောမတူဘူး။ ဥပမာဆိုလို့ရှိရင် ၂၀၁၂ နောက်ပိုင်း လွတ်တော်ထဲ ရောက်ပြီးတော့တောင်မှ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ကနေပြီးတော့ ၄၃၆(ဥပဒေ) ဖယ်ရှားရေးဆိုပြီးတော့ လှုပ်ရှားမှုလုပ်ခဲ့တာဘဲလေ။ ဒါပြောင်ပြောင်တင်းတင်းလုပ်ခဲ့တာဘဲ၊ တရားဝင်လုပ်ခဲ့တာဘဲ၊ တရားဥပဒေဘောင်အတွင်းက လုပ်ခဲ့တာဘဲ။ အဲ့တော့ ဒါမျိုးဆိုတာကတော့ ဥပဒေဘောင်အတွင်းက လုပ်သွားမှာဘဲ။ တပ်မတော်ကို အလျှော့မပေးဘူးဆိုတာ အခုကော အလျှော့ပေးလို့လား" ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ တိုင်ပြည်၏ မူဝါဒများစွာကို ချမှတ်နေရသော ခေါင်းဆောင်အနေဖြင့် ရေရှည် အမြင်ဖြင့် မဟုတ်ဘဲ စိတ်ခံစားမှုဖြင့် ဖြေလိုက်ခြင်းကြောင့် အစိုးရနှင့် တပ်မတော်ကြား ဆက်ဆံရေးအတွက် ဘာအကျိုးအမြတ်ရမည်နည်းဆိုသည်ကို စဉ်းစားကြဖို့ဖြစ်သည်။

အစိုးရမှ ကာလုံအစည်းအဝေးမခေါ်ခြင်း၏ အကျိုးဆက်မှာ အစိုးရမှ တပ်မတော်အပေါ် ယုံကြည်မှုမရှိကြောင်း ပြသရာရောက်သလို၊ နိုင်ငံ၏ ကာကွယ်ရေးကို တာဝန်ယူနေရသော တပ်မတော်အပေါ် နိုင်ငံတကာဖိအားများ စုပုံကျရောက်သွားစေသည်။ ဤအကျိုးဆက်အဖြစ် စက်တင်ဘာလ ၂၀ရက်နေ့တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ဖြစ်စဉ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဗြိတိန်ပါလီမန်အမတ်များက ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် သင်တန်းတက်ရောက်နေသော မြန်မာ့တပ်မတော် သင်တန်းသားများအား သင်တန်းဆိုင်ခံပေးရန် တောင်းဆိုမှုအရ အဆိုပါ သင်တန်းသား အရာရှိများအား မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်စေလွှတ်ခဲ့သည်။

၁ - မြန်မာ့အလင်း၊ စက်တင်ဘာလ ၇ရက်၊ ၂၀၁၇ခုနှစ်

၂- The Daily Eleven Newspaper, October 19, 2017

ထို့နောက်တပ်မတော်မှ ယခင်က ကမ်းလှမ်းသဘောတူညီထားသည့် သင်တန်းသားများ အပါအဝင် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ သင်တန်းသားများ ထပ်မံစေလွှတ်မည် မဟုတ်ကြောင်း ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ (မြန်မာ့အလင်း၊ စက်တင်ဘာ ၂၀၁၇၊ ၂၀၁၇ခုနှစ်)

ထို့အပြင် ရခိုင်ပြည်နယ် ဖြစ်ရပ်များအတွက် တာဝန်ရှိနိုင်ခြေရှိသော မြန်မာတပ်မတော်သည် တာဝန်ခံရမည် ဖြစ်ကြောင်း အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ရက်စ်တေလာဆင်က အောက်တိုဘာလ၊ ၁၈ရက်တွင် ပြောကြားခဲ့သည်။^၂ ဤကဲ့သို့ မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် နိုင်ငံတကာ ဖိအားများ ပိုမိုရလာခြင်းသည် မည်သူ့အမှား ဖြစ်သနည်း။

အစိုးရအနေဖြင့် "မြန်မာ-ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် နယ်စပ်ခြံစည်းရိုးကာရံခြင်း လုပ်ငန်းအတွက် ၂၀၀၉-၂၀၁၀ခုနှစ်မှ ၂၀၁၇-၂၀၁၈ ခုနှစ်အထိ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်များအတွင်း နှစ်စဉ်မူလခန့်မှန်းခြေ ငွေစာရင်းနှင့် ဖြည့်စွက်ခွင့်ပြုငွေ စုစုပေါင်း ငွေကျပ် ဘီလီယံ (၁၉၀)ကျော်ကို ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ ခွင့်ပြုပေးခဲ့ပြီး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဌာနမှ ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ စစ်အင်ဂျင်နီယာ ညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးသို့ လုပ်ငန်းအပ်နှံဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။"

၂၀၁၇ - ၂၀၁၈ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် ခြံစည်းရိုးကာရံခြင်းနှင့် ဆက်စပ်လုပ်ငန်းများအတွက် ငွေကျပ် (၆) ဘီလီယံကျော်ကို ခွင့်ပြုပေးခဲ့ပြီး ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ငွေအပ်လုပ်ငန်းအဖြစ် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ အပ်နှံဆောင်ရွက်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ဖြည့်စွက်ခွင့်ပြုငွေအဖြစ် ငွေကျပ်(၂)ဘီလီယံကျော်ကို ထပ်မံသုံးစွဲနိုင်ရေး ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ယခုကာလအတွင်း ခြံစည်းရိုးကာရံခြင်းလုပ်ငန်းများ ချက်ချင်းဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် ပထမအဆင့်အနေဖြင့် ငွေကျပ် (၂၀) ဘီလီယံကို နိုင်ငံတော်အစိုးရက လက်ငင်းဖြည့်ဆည်းပေးသွားမည် ဖြစ်ပါကြောင်းနှင့် နယ်စပ်ခြံစည်းရိုးကာရံခြင်းလုပ်ငန်းအား ယခင်ဆောင်ရွက်သည့်အတိုင်း ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ရန်ပုံငွေတင်ပြ တောင်းခံ၍ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ လုပ်ငန်းအပ်နှံဆောင်ရွက်သွားစေမည် ဖြစ်ပါသည်။" ဟု စက်တင်ဘာလ ၁၉ရက်နေ့ထုတ် မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာတွင် ဖော်ပြထားသည်။

အဓိက အားနည်းချက်မှာ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရဖြစ်သည်။ အစိုးရသည် ဤကဲ့သို့ ပြဿနာမဖြစ်လာစေရန် နယ်စပ်တံတိုင်းကာရန် ကျပ်၂၀ဘီလျံကို ကြိုတင်သုံးမည်ဆိုသော အမြင်ထက် ပြဿနာဖြစ်တော့မှ ငွေကျပ်၂၀ဘီလျံကို သုံးသည် ပြဿနာကို ချဉ်းကပ်မှုမျိုး ဖြစ်သည်။ မြန်မာအစိုးရမှာ ဤကဲ့သို့ ရခိုင်ပြည်နယ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ကျပ်၂၀ဘီလျံ ရဲရဲဝင်းဝင်း မသုံးရဲခြင်းသည် နိုင်ငံတကာမှ အကူအညီ ကျပ် ၂၀ဘီလျံကို တားဆီးလိုက်သည့် သဘော ဖြစ်သွားစေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဤရခိုင်ပြဿနာကြောင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှ မြန်မာနိုင်ငံ၏ State Budget အတွက် ချေးငွေ ဒေါ်လာသန်း၂၀၀အား ဆိုင်းငံ့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အသိုင်းအဝိုင်းနှစ်ခု၏ ဆက်ဆံရေး

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင်ရှိသော အသိုင်းအဝိုင်း ၂ခု၏ ဆက်ဆံရေးမှာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် မကြည့်ချင်လောက်အောင် ဖြစ်သော အခြေအနေ ဖြစ်သည်။ ရခိုင်လူမျိုးများရှိသော နေရာကို အစွလာမ်ဘာသာဝင်များက မသွားရဲ၊ မသွားချင်ကြပေ။ အစွလာမ်ဘာသာဝင်များ ထုတ်လုပ်သော ပစ္စည်း၊ ဝန်ဆောင်မှု၊ လုပ်အားတို့ကို ရခိုင်လူမျိုးတို့မှ အသုံးမပြုလိုပေ။ ဤသည်မှာ Economic Theory တွင် မရှိခဲ့ဖူးသော Demand Factor ကို ထိခိုက်စေသော အချက်ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုနှင့် တစ်ခု စီးပွားရေးအရပင် ဆက်ဆံမှု မရှိလျှင် တစ်ခြားသော ကိစ္စများကို ပြုလုပ်ရန် ပိုမိုခက်ခဲမည်ဖြစ်သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ ရခိုင်လူမျိုးများနှင့် အစွလာမ်ဘာသာဝင်များ အသိုင်းအဝိုင်း ၂ခု၏ ဆက်ဆံရေးမှာ အမေရိကန်တွင် ရှိခဲ့သော၊ ရှိနေဆဲဖြစ်သော လူဖြူ၊ လူမည်း ခွဲခြားဆက်ဆံသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်တွင် လူဖြူကြီးစိုးရေးကို တိုက်ဖျက်ခဲ့သော အဓိက ခေါင်းဆောင်မှာ ဒေါက်တာမာတင်လူသာကင်းဖြစ်သည်။ ရိုးရိုးမဟုတ် ဒေါက်တာ ဖြစ်သည်။ ၎င်းကို ထောက်ခံသောသူများမှာ လူဖြူများလဲ အမြားအပြားပင်။ အမေရိကန်၏ ငှုဆက်မြောက် သမ္မတမှာ ပထမဆုံး လူမည်းသမ္မတ ဘားရက်အိုဘားမားဖြစ်သည်။ ရိုးရိုးမဟုတ် ဟားဗတ် ဥပဒေကျောင်းဆင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းမှာ အမေရိကန်တို့၏ အသည်းနှလုံးကို ယခုထိ ကိုင်လှုပ်နေဆဲဖြစ်သော ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် ပြောလိုသည်မှာ ပညာတတ်သော သူများကို လူမျိုး၊ ဘာသာရေးခွဲခြားဆက်ဆံမှုမရှိ၊ လေးစားမှုရှိသည်ဟုပင် ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ပင် ရခိုင်ပြည်နယ် အခြေအနေကို ဖြေရှင်းရန်မှာ တဖြည်းဖြည်းချင်း အခြေခံမစ၍ ပညာရေးကို ဆွဲတင်ဖို့ဖြစ်သည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ပညာတတ်သူများကိုမွေးထုတ်ခြင်းဖြင့် အသိုင်းအဝိုင်း ၂ခုအကြား အမြင်၊ နားလည်မှုလွဲမှုများ လျော့ချနိုင်ပြီး တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လေးစားမှုရှိလာကြမည် ဖြစ်သည်။

မျှတသော အကူအညီ အထောက်အပံ့များ

မျှတမှုမရှိသော နိုင်ငံတကာ အကူအညီများသည် ရခိုင်လူမျိုးနှင့် ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ) အသိုင်းအဝိုင်းကြား၏ ပြဿနာအစဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆိုရာတွင် ရခိုင်လူမျိုးများကို နိုင်ငံတကာမှ အကူအညီအထောက်အပံ့ ပိုပေးရန်မဟုတ်ဘဲ မျှတသော အခြေအနေကို အစိုးရမှ ဖန်တီးပေးရန်ဖြစ်သည်။ လက်ရှိ ကုလသမဂ္ဂမှနေ၍ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်အစိုးရကို မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ပြေးလာသော ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ)များအား ကူညီရန်အတွက် ဒေါ်လာသန်း ၄၀၀ကျော် ထောက်ပံ့ဖို့ စီစဉ်ထားသည်။ သို့သော် ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှ ရခိုင်ပြည်နယ်ပြဿနာကြောင့် ဒေါ်လာသန်း ၂၀၀ကို ဆိုင်းငံ့ထားသည်။

တကယ်ပြုသနာဖြစ်သော နယ်မြေမှာ ရခိုင်ပြည်နယ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတကာ၏ ဘက်မလိုက်သော အကူအညီများသည် ပြုသနာကို တစ်နည်းအားဖြင့် ဖြေရှင်းရာရောက်သည်။

ဤနေရာတွင် မေးခွန်းမှာ ဘာကြောင့် ရခိုင်လူမျိုးများသည် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ၊ ဘင်္ဂါလီ(ရိုဟင်ဂျာ)များဆီသို့ လာရောက်သော အကူအညီများကို ကန့်ကွက် မကျေနပ်ဖြစ်နေရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် စားဝတ်နေရေး အဆင်မပြေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အိမ်တစ်အိမ်တွင် လူ့ယောက်လုံးဆင်းရဲနေသော်လည်း တစ်ယောက်ကိုသာ အစားအသောက်အကူအညီပေးလျှင် ကျန်တစ်ယောက်မှာ မကျေနပ်ဖြစ်မည်မှာ မေ့တာပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဓိက ပြုသနာမှာ စားဝတ်နေရေး မပြေလည်ခြင်းနှင့် စီးပွားရေး မကောင်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင်း လူသားချင်းစာနာမှု အကူအညီအထောက်အပံ့ပေးရေး၊ ပြန်လည်နေရာချထားရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်း (Union Enterprise for Humanitarian Assistance, Resettlement and Development in Rakhine) ဖြင့် အောက်ဖော်ပြပါ အဓိက လုပ်ငန်းစဉ်ကြီး (၃) ခုကို ဆောင်ရွက်သွားမည် ဟု အစိုးရမှ ၂၀၁၇ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၅ရက်နေ့တွင် ကြေညာခဲ့သည်-

လုပ်ငန်းစဉ် (၁) လူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုဆိုင်ရာအကူအညီများ ထိထိရောက်ရောက် ပေးအပ်ရေးနှင့် ဒုက္ခသည်များ ပြန်လည်လက်ခံရေး။

လုပ်ငန်းစဉ် (၂) ပြန်လည်နေရာချထားရေးနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး။

လုပ်ငန်းစဉ် (၃) ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့် ရေရှည် ပဋိပက္ခကင်းဝေးရေး။

ထိုလုပ်ငန်းစဉ်နှင့်မူဝါဒများမှာ ဩဂုတ်လ ၂၅ရက်နေ့ပြုသနာမဖြစ်ခင် အရင်ကတည်းက အစိုးရလုပ်နေသည့် ပုံစံဖြစ်ပြီး ဖြေရှင်းနည်း အသစ်များမဟုတ်ပေ။

မြန်မာနိုင်ငံအတွက်ကော ရခိုင်ပြည်နယ်အတွက်ပါ ကုသရမည့် ဆေးမှာ စီးပွားရေး တိုးတက်အောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်သည် စိုက်ပျိုးရေး၊ ရေလုပ်ငန်း၊ သား/ငါးလုပ်ငန်း၊ ကုန်ရောင်း၊ ကုန်ဝယ်လုပ်ငန်းများကို အဓိကထား လုပ်ကိုင်ကြသော ပြည်နယ်ဖြစ်သည်။ ထိုပြည်နယ်မှ ပြည်သူများ သက်သာချောင်ချိရေးအတွက် အစိုးရမှ တိုက်ရိုက်အခွန်နှင့် သွယ်ဝိုက်အခွန်များလျှော့ပေါ့ပေးခြင်း၊ နှုန်းလျော့ခွန်ကောက်ခံခြင်း၊ ဆက်သွယ်ရေး ကောင်းမွန်စေရန် လမ်းဖောက်ခြင်းတို့ပြုလုပ်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် ရေလုပ်ငန်းများ ပိုမို တွယ်ကျယ်၊ အလုပ်ဖြစ်လာစေရန် လိုအပ်သည့် စက်ပစ္စည်းများ ဌားရမ်းပေးခြင်း၊ အစိုးရမှ ရခိုင်ပြည်နယ်အတွက် ချေးငွေ အတိုးနှုန်း လျှော့ချပေးခြင်း သို့မဟုတ် နှစ်ရှည်ချေးပေးခြင်း စသည်တို့ ပြုလုပ်နိုင်သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်၏ ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်မည့်နည်းလမ်းများကို ဖော်ဆောင်နိုင်သူမှာ အစိုးရသာလျှင်ဖြစ်သည်။ ပြည်သူများသည် ၎င်းတို့၏ စားဝတ်နေရေး၊ စီးပွားရေး ကောင်းမွန်စေရန် အစိုးရကို ဒီမိုကရေစီနည်းကျ မဲပေးခြင်းဖြင့် တာဝန်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ အစိုးရမှ မှန်ကန်သော မူဝါဒများ ချမှတ်နိုင်မှသာ ပြည်သူများက နောက်ကလိုက်နိုင်လိမ့်မည်။ အစိုးရမှ ပြည်သူများသို့ ခဏခဏပြောင်းပြန် တာဝန်ယူစေခြင်းမှာ ဆိုးဝါးသော အတွေးအခေါ်ဖြစ်ပေသည်။

အစိုးရတွင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ ပြုလုပ်ရန် လိုအပ်နေချိန်တွင် အစိုးရ၏ အသုံးစရိတ်ကို လျော့ချနေခြင်းမှာ မှန်ကန်သော မူဝါဒမဟုတ်ပေ။ အစိုးရမှာ ၎င်း၏ မူဝါဒများ အောင်မြင်ရန် အသုံးစရိတ်ကို ပိုသုံးရမည် ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ အစိုးရဝန်ထမ်းများလဲ သက်သာချောင်ချိမည်ဖြစ်ပြီး မူဝါဒများ အကောင်အထည်ဖော်ရန် ပိုမို စိတ်ပါဝင်စားလာစေမည် ဖြစ်သည်။ အစိုးရအသုံးစရိတ်ကို ကာမိစေရန် အခွန်ကို တိုးကောက်ရမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဆင်းရဲသော အောက်ခြေမှ ပြည်သူများ ထိခိုက်နိုင်သော အခွန် မူဝါဒများထက် ချမ်းသာသော အလွှာများကို အခွန်ပိုတိုးကောက်သောမူဝါဒ ဖြစ်သင့်သည်။

နောက်ဆုံးအချက်မှာ အမှန်တကယ် ထွက်ပြေးသူ အစွလားအများစုမှာ မိန်းမများ၊ ကလေးများနှင့် သက်ကြီးရွယ်အိုများ ဖြစ်သည် ယောကျာ်းဦးရေ နည်းသည်ဆိုသည့် အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် လိုအပ်နေသော ဖြေရှင်းနည်းမှာ သားဆက်ခြား ထိန်းသိမ်းခြင်းနှင့် လူဦးရေ မျှတစေရန် ထိန်းချုပ်သည့် မူဝါဒဖြစ်သည်။

ဥပဒေ အကျပ်အတည်း

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ၁၉၈၂နိုင်ငံသား ဥပဒေကို ပြင်ဆင်ရန် ကိုဖီအာနန် ဦးဆောင်သော ကော်မရှင်မှ အဆိုပြုထားသည်။ ၁၉၈၂ ဥပဒေမှာ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် အလေးသာသည်ကို မငြင်းနိုင်ပေ။ သို့သော် တစ်ဖက်ရှိ အစွလားအသိုင်းအဝိုင်းများ နိုင်ငံသား ဖြစ်ရန် လွန်စွာခက်ခဲသော အတားအဆီးများတော့ မဖြစ်သင့်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ယနေ့ခေတ်အခြေအနေတွင် နိုင်ငံတကာရှိ နိုင်ငံသားဖြစ်ရန် အတားအဆီးများမှာ ဥစ္စာနေနှင့် ပညာတတ်မြောက်မှု ဖြစ်သည်။ ထိန်းသိမ်းရန် လွန်စွာခက်ခဲသော အဖိုးအဖွားတို့၏ စာရွက်စာတမ်းများ မဟုတ်ပေ။ တစ်ဖက်တွင်လည်း ဤကဲ့သို့သော စာရွက်စာတမ်းများမှာ အရေးကြီးသည်မှာ အမှန်တရားဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤဥပဒေကို ပြင်ဆင်ရန်အတွက် ဖြစ်နိုင်သော အတားအဆီးများကိုသာ ပြုလုပ်သင့်သည်။

ပထဝီနိုင်ငံရေး အကျပ်အတည်း

မြန်မာနိုင်ငံကို ရခိုင်အရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အကာအကွယ်ပေးသည့် အဓိကနိုင်ငံကြီး ၂ခုမှာ တရုတ်နှင့် အိန္ဒိယစသော အရှေ့အုပ်စုဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်တွင်မူ မြန်မာနိုင်ငံအပေါ် လွန်ကဲစွာ ဖိအားပေးနေသော နိုင်ငံများမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် အနောက်အုပ်စုဖြစ်သည်။ တရုတ်နှင့် အိန္ဒိယသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သည်။ ရခိုင်ပြဿနာတွင် အမှန်တရား တစ်ခုတည်းရှိစေကာမူ အနောက်အုပ်စုနှင့် အရှေ့အုပ်စုတို့၏ ချည်းကပ်သည့် ပုံစံကွာခြားခြင်းမှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပထဝီအနေအထားကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် Super Power Game တစ်ခုဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဒီမိုကရေစီကူးပြောင်းနေသော နိုင်ငံဖြစ်ပြီး တရုတ်နိုင်ငံနှင့် နီးကပ်သော ဆက်ဆံရေးရှိသည်။ ဤသည်မှာ အမေရိကန်အတွက် အမြဲသံသယဖြစ်စရာ နိုင်ငံအဖြစ်ဆက်ဆံရသော အကြောင်းအရင်းပင်ဖြစ်သည်။

Table - 5

ပြည်ပကြွေးမြီ

၂။ ချေးငွေပေးသည့် နိုင်ငံ/အဖွဲ့အစည်းအလိုက် ၃၁-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့ရှိ ပြည်ပကြွေးမြီလက်ကျန် အခြေအနေမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်-

(အမေရိကန်ဒေါ်လာသန်းပေါင်း)

စဉ်	မြီရှင်နိုင်ငံ/အဖွဲ့အစည်းအမည်	ကြွေးမြီလက်ကျန်
၁။	အေဒီဘီ	၅၂၄.၀၆၆
၂။	ပြင်သစ်	၄၉၃.၆၀၉
၃။	ဂျာမဏီ	၇၄၅.၅၂၈
၄။	အိုင်ဒီအေ	၈၃၆.၈၃၆
၅။	ဩစတြီးယား	၁၂၈.၀၃၀
၆။	တရုတ်	၄,၃၁၂.၂၆၆
၇။	ဖင်လန်	၂.၈၄၀
၈။	အိန္ဒိယ	၁၉၄.၀၅၈
၉။	အိုင်အက်မ်အေဒီ	၂.၀၇၂
၁၀။	အီတလီ	-
၁၁။	ဂျပန်	၁,၉၈၈.၃၅၄
၁၂။	ကိုရီးယား	၁၁၈.၁၆၂
၁၃။	မလေးရှား	၃၀.၀၀၀
၁၄။	နယ်သာလန်	၈.၇၉၃

Loans/External/Reports/ Others/Gov Debt Report for FY 15-16 (30-12-2016)

Source: ၂၀၁၅-၂၀၁၆ခု၊ ဘဏ္ဍာရေးနှစ် အစိုးရ၏ ကြွေးမြီဆိုင်ရာ နှစ်ပတ်လည်အစီရင်ခံစာ

အထက်ပါဇယားကို ကြည့်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးပြုလုပ်ရာတွင် အဓိက ငွေချေးသူမှာ တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ၂၀၁၀မတိုင်မှီ ကာလများသည် တပ်မတော်မှ အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့်အတွက် ၎င်းတို့ ပေါလစီဖြစ်သော Democratization မဟုတ်သည့်အတွက် အမေရိကန် အစရှိသော အနောက်အုပ်စုနိုင်ငံများ၏ အကူအညီ မရခဲ့ပေ။ သို့သော် ၂၀၁၀နောက်ပိုင်း ဦးသိန်းစိန် အစိုးရတက်လာသော အခါတွင်လည်း ပိတ်ဆို့မှုများကို မဖယ်ရှားခဲ့ပေ။ ယခု ဦးထင်ကျော် အစိုးရတက်လာသည် အချိန်တွင်လည်း အနောက်အုပ်စုမှာ မြန်မာနိုင်ငံအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှုနည်းလျက်ရှိသေးသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဤသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းဖြင့် အမေရိကန်နှင့် အနောက်အုပ်စုသည် တရုတ်နှင့် အိန္ဒိယကို ပထဝီအနေအထားအရ တန်ပြန်ရန်အတွက်သာ မြန်မာနိုင်ငံကို ရှုမြင်လျက်ရှိပြီး ထိရောက်သော အကူအညီများ မပေးခြင်းမှာ ၎င်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားနှင့် ဆန့်ကျင်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

UEHRD၏ အလားအလာ

အောက်ပါ စာရင်းမှာ ၂၀ရက်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ရခိုင်ပြည်နယ်အတွက် လုပ်ငန်းရှင်များမှ အလှူငွေဖြစ်သည်။ ဤအလှူငွေဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးအောင်လုပ်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသည့် အဖွဲ့အစည်းမှာ UMFCCI ဖြစ်သည်။ UMFCCI ဆိုသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံရှိ အဓိက လုပ်ငန်းရှင် တော်တော်များများပါဝင်သော နေရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့တွင်ရှိသော ဝန်ထမ်းအင်အား၊ အဖွဲ့ပေါင်းများစွာတွင် တာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းရှင်များသည် ရခိုင်ပြည်နယ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး စီမံကိန်းအတွက် အချိန်ပေးနိုင်မှုရှိ မရှိဆိုသည်မှ စိုးရိမ်ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

UEHRD သို့ အလှူငွေထည့်ဝင်လှူဒါန်းမှုစာရင်း

စဉ်	အမည်	ကုမ္ပဏီ/လုပ်ငန်း	ဖော်ပြချက်	ထည့်ဝင်လှူဒါန်းမှု		
				ငွေသာတန်ဖိုး (ကျပ်သိန်းပေါင်း)	ပစ္စည်းတန်ဖိုး (ကျပ်သိန်းပေါင်း)	အခမဲ့ကန်ဆီလာ
၁	နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်		နိုင်ငံတော်၏အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် ရရှိသည့် ဝတ်စုံစရိတ် ရရှိငွေ USD 4000 ကို လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။			၄,၀၀၀
၂	ဦးအောင်ကိုဝင်း	Chairman ၊ ကမ္ဘော့ကုမ္ပဏီလီမိတက်		၃၀,၀၀၀		
၃	ဦးမောင်စိတ်	ဥက္ကဋ္ဌ ၊ MBCCD ၊ စေရိုင်ကုမ္ပဏီ		၁၅,၀၀၀		
၄	ဦးရွှေစိန်	Chairman ၊ Eden Group of Companies	ငွေသာ ကျပ်သိန်း (၅,၀၀၀) နှင့် လယ်ယာသုံးပစ္စည်း တန်ဖိုးကျပ်သိန်း (၅,၀၀၀)	၅,၀၀၀	၅,၀၀၀	
၅	ဦးထွန်းမြင့်နိုင်	MD ၊ Asia World Foundation		၁၀,၀၀၀		
၆	ဦးဌေးမြင့်	MD ၊ ယုဇနကုမ္ပဏီလီမိတက်		၁၀,၀၀၀		
၇	ဦးစင်ရွှေ	MD ၊ စေတနာ့ ကုမ္ပဏီလီမိတက်		၁၀,၀၀၀		
၈	ဦးကိုကိုထွေး	ဥက္ကဋ္ဌ ၊ တော်ဝင်မိသားစုကုမ္ပဏီလီမိတက်		၁၀,၀၀၀		
၉	ဦးအောင်စိုးကျော်	MD ၊ IBTC	IBTC အနေဖြင့် ကျပ်သိန်း (၅,၀၀၀) နှင့် ဦးအောင်စိုးကျော် မိသားစုအနေဖြင့် ကျပ်သိန်း (၅,၀၀၀)	၁၀,၀၀၀		
၁၀	ဦးကျော်ဝင်း	Chairman ၊ ရွှေသံလွင်ထရေးဒင်း ကုမ္ပဏီလီမိတက်		၁၀,၀၀၀		
၁၁	ဦးဇော်ဇော်	MD ၊ Max Group of Companies		၁၀,၀၀၀		
၁၂	ဦးနေအောင်	Chairman ၊ United Amara Bank Ltd		၁၀,၀၀၀		
၁၃	ဦးစင်မောင်အေး	Chairman ၊ သမဝါယမဘဏ်လီမိတက်		၅,၀၀၀		

နေရာ။ NRPC၊ နေပြည်တော်

ရက်စွဲ။ ၂၀-၁၀-၂၀၁၇

၁၄	ဦးလှမျိုး	အုပ်ချုပ်မှုဒါရိုက်တာအောင်မြင်သူကုမ္ပဏီများအုပ်စု	ဘိလပ်မြေတန်ဖိုးကျပ်သိန်း(၄,၀၀၀)		၄,၀၀၀	
၁၅	ဦးစောဦး	ဥက္ကဋ္ဌ၊ Auspicious Millennium Trading Co. Ltd		၃,၀၀၀		
၁၆	ဒေါက်တာစိုင်းဆမ်ထွန်း	MD၊ Alpine Co.Ltd		၃,၀၀၀		
၁၇	ဦးစေသီဟ+ဒေါ်နန္ဒာလှိုင်မိသားစု			၃,၀၀၀		
၁၈	ဦးတိုးနိုင်မန်း+ဒေါ်စေခင်လတ်မိသားစု			၃,၀၀၀		
၁၉	Yangon Crown Co. Ltd			၃,၀၀၀		
၂၀	ဦးဇော်ဝင်းရှိန်	ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဧရာဝတီတောင်သူလယ်သမားဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်		၃,၀၀၀		
၂၁	ဦးသိန်းထွန်း	ဥက္ကဋ္ဌ၊ ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းဘဏ်လီမိတက်		၂,၀၀၀		
၂၂	UMFFCCI			၁,၀၀၀		
၂၃	ဦးအောင်စော်နိုင်	Chairman၊ရွှေတောင်အင်တာနေရှင်နယ်လ်ကုမ္ပဏီလီမိတက်		၁,၀၀၀		
၂၄	ဦးရဲမင်းအောင်	MD ၊ Myanmar Agri Business in Public Corporation		၅၀၀		
၂၅	မြန်မာနိုင်ငံလိုင်စင်ရကန်ထရိုက်တာများအသင်း			၅၀၀		
၂၆	ဦးတေဇ	ဥက္ကဋ္ဌ၊ ထူးကုမ္ပဏီများအုပ်စု		၁၀,၀၀၀		
စုစုပေါင်း			ငွေသား + ပစ္စည်းတန်ဖိုး	၁၆၈,၀၀၀	၉,၀၀၀	၄,၀၀၀
စုစုပေါင်းချုပ်				၁၇၇,၀၀၀		၄,၀၀၀

အစိုးရအနေဖြင့် ဤကဲ့သို့ အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုတည်းကို တာဝန်ပေးခြင်းမှာ ကောင်းမွန်သော အကြံဉာဏ်မဟုတ်ပေ။ ရိုးရိုးပင်ဆိုရလျှင် အများစုသော လုပ်ငန်းရှင်ဆိုသည်မှာ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံစားသိနိုင်သော လူတန်းစားမဟုတ်ပေ။ ဆင်းရဲသော အခြေအနေမှလာသော လုပ်ငန်းရှင်သည်ပင်လျှင် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ ပြည်သူလူထု၏ လိုအပ်ချက်ကို သိနိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ UMFFCCI ဆိုသည်မှာ Business Center တစ်ခုဖြစ်ပြီး Economics Sense အားနည်းသော နေရာဆိုသည်မှာ အမှန်တရားပင်ဖြစ်သည်။

နိဂုံးချုပ်ရသော် ရခိုင်ပြည်နယ် အရေးသည် ပြည်ထောင်စု အရေးကဲ့သို့ပင် အရေးကြီးသည်။ NLD အစိုးရသည် တိုင်းပြည်ကို တာဝန်ယူချိန်မှာ ၂နှစ်ပင် မပြည်သေးပေ။ သို့သော် ဖြေရှင်းစရာ ပြဿနာများမှာ အများအပြားရှိသည်ကို ပြည်သူများက သိရှိကြပါသည်။ အစိုးရကိုယ်တိုင်လဲသိသည်။ အတိုက်အခံပီတီများလဲ သိသည်။ လက်နက်ကိုင်တိုင်းရင်းသားများလဲ သိသည်။ နိုင်ငံတကာမှလဲ သိပါသည်။ သို့သော် သိရုံနှင့် ပြီးသော ကိစ္စမဟုတ်ပေ။ အစိုးရမှာ ဤကဲ့သို့ ၎င်းတို့တာဝန်ယူရသော ကာလ နည်းသည်ကို အကြောင်းပြချက် တစ်ခုအနေနှင့် သုံးခြင်းသည် မိုးကြိုးကို ထန်းလက်နှင့်ကာသည်နှင့် တူသည်။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို လိုချင်လျှင် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်သော လူများ (မြန်မာနိုင်ငံသား ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံခြားသား ဖြစ်စေ) ဦးဆောင်ဖို့လိုသည်။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် မှန်ကန်သော မူဝါဒများချမှတ်ဖို့လိုအပ်ပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။ ။

References

1. <http://www.economicdiscussion.net/economics-2/adam-smith-theory-of-development-in-economics-main-features/4514>
2. <http://www.economicdiscussion.net/economic-growth/classical-theory-of-economic-development-described/4534>
3. <http://www.newmandala.org/better-political-economy-rohingya-crisis/>
4. https://www.acaps.org/country/myanmar/crisis-analysis?acaps_mode=slow&show_mode=1
5. <http://blogs.worldbank.org/education/why-education-matters-economic-development>
6. <http://www.yourarticlelibrary.com/economics/the-role-of-education-in-economic-development/38355>
7. 2014 Myanmar Population and Housing Census, A Changing Population: Raking State Figures at a Glance, May 2015 www.dop.gov.mm
8. CSO 2016
9. Myanma Alin News Paper
10. MEITI_reconciliation_report_2013-2014_final_version
11. TOWARDS A PEACEFUL, FAIR AND PROSPEROUS FUTURE FOR THE PEOPLE OF RAKHINE, Final Report of the Advisory Commission on Rakhine State, August 2017
12. Burma Citizenship Law 1982